

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Τριμηνιαίο Περιοδικό

Από την Ηλεκτρονική Έκδοση

01/04/13 - 30/06/13

Γνωστός δρόμος της Ερμούπολης

Από μια Παρουσίαση (PowerPoint)

*Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του
Συνδέσμου Εύχονται σε όλους Καλό Καλοκαίρι με Υγεία !*

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο

3ης Σεπτεμβρίου 56

5ος Όροφος

10433 Αθήνα

Τηλ & Φαξ : 210 82 26 785

E-Mail : nisosyros@gmail.com

: nisosyros@synd.gr

Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό

Έτος 19ο - Τεύχος 69

ΑΠΡ – ΜΑΙ - ΙΟΥΝ 2013

ISSN 1791-9533

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

Πρόεδρος Συνδέσμου

Διόρθωση Κειμένων

Ευγενώς προσφερθείσα φίλη μας

Κυρία Μαίρη Καραμήτσου

Δημιουργία - Ενημέρωση Blog

Κώστας Ν. Παπαπολίζος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Αγνή Ζησίδου

Μαίρη Καραμήτσου

Τάκης Κυριτσόπουλος

Δήμητρα Μαντά

Στέλιος Παπουτσάς

Ανδρέας Γ. Πασσάς

Μαίρη Ρώτα

Νίκος Σαλίβερος

Ελένη Χατζίρη

Δακτυλογράφηση Κειμένων

Ελένη Ανδρικοπούλου

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Φωτογραφία Εξωφύλλου : Από μια Παρουσίαση (Power Point)

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΥΡΟΥ

και η συμβολή του στην αναγέννηση της Παιδείας
ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΒΑΜΒΑΣ: Ο πρώτος Γυμνασιάρχης

Της Μαρίας Ρώτα

Μια από τις πλέον ενδιαφέρουσες σελίδες της ιστορίας της Ερμούπολης είναι αυτή που συνδέεται με τις προσπάθειες και τις θυσίες των πρώτων κατοίκων αυτής της πόλης για την ίδρυση εκπαιδευτηρίων.

Σταθμό όμως για την ιστορία της εκπαίδευσης στην Ερμούπολη αποτελεί η ίδρυση του Γυμνασίου, έργο των Ερμουπολιτών που εκδηλώνει με έντονο και παραστατικό τρόπο τις ιδέες και τη νοοτροπία των πρώτων κατοίκων της πόλης μας. Δε ζήτησαν και δεν επιδίωξαν να ιδρυθεί αυτό το σχολείο με δαπάνες του Ελληνικού Κράτους.

Επιδίωξαν και πέτυχαν να ιδρύσουν ένα ανώτερο εκπαιδευτήριο αποκλειστικά με δικά τους χρήματα και μάλιστα πριν ακόμη κριθεί η τύχη αυτής της μικρής πόλης ή του συνοικισμού, στον οποίο είχαν προσωρινά εγκατασταθεί.

Ήδη από το 1828 ο Λουκάς Ράλλης, με αναφορά του προς τον Κυβερνήτη Ι. Καποδίστρια, τόνιζε την ανάγκη της ίδρυσης στην Ερμούπολη ενός ανώτερου σχολείου για τη μόρφωση των μαθητών που αποφοιτούσαν από τα σχολεία στοιχειώδους εκπαίδευσης (Δημοτικά). Και αυτές οι προσπάθειες συνεχίζονταν από τότε.

Το 1832 στην Δ' Εθνική Συνέλευση, ο Ιακωβάκης Ρίζος Νερουλός, Γραμματέας τότε των Εκκλησιαστικών και της Δημόσιας εκπαίδευσης, έλεγε: «Εις την Ερμούπολιν της Σύρας κέντρον των πολλαχώς αξιοτίμων Ελλήνων εμπόρων, σχεδιάσαντες οι πολίται την εξ ιδίων σύστασιν, παρ' εκτός των ήδη ακμαζόντων εκεί διδασκηρίων και άλλου καταστήματος εκπαιδευτικού.... εξητήσαντο δι' αναφοράς... την επικύρωσιν της Κυβέρνησης εις το να επιβάλωσιν αυτοί εις εαυτούς ανεπαίσθητον τινά φορολογίαν, της οποίας το ποσόν, προστεθέν εις όσα ήδη αφιέρωσαν προς τούτο οι μέτοχοι των εκεί ασφαλιστικών καταστημάτων, να χρησιμεύσει προς τον αξιέπαινον τούτον σκοπόν...» (Εθνική Εφημερίς 20.08.1832).

Την όλη φροντίδα για την αντιμετώπιση των δαπανών λειτουργίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και την ίδρυση ανώτερου σχολείου, είχε αναλάβει επιτροπή εκ των εγκρίτων πολιτών που είχε εκλεγεί από Γενική Συνέλευση και ήταν η «Εφορεία Εκπαιδευτικών Καταστημάτων».

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΒΑΜΒΑΣ

Ένα πολύ σημαντικό θέμα που ανέκυψε τότε ήταν η εξεύρεση του κατάλληλου προσώπου που θα αναλάμβανε την επιστασία του νέου εκπαιδευτηρίου. Εκείνον που σκέφθηκε αμέσως ο Λουκάς Ράλλης ήταν ο συμπατριώτης του αρχιμανδρίτης Νεόφυτος Βάμβας. Τον είχε γνωρίσει στη Χίο στο διάστημα που είχε αναλάβει την οργάνωση και τη διεύθυνση της Σχολής της Χίου (από το 1814 έως 1820) και τον εκτιμούσε εξαιρετικά για τη σοφία του, την πολυμέρεια της πνευματικής του συγκρότησης, το σεμνό ήθος, τη διοικητική του δραστηριότητα και την τόλμη του τη δημιουργική. Εκείνη την εποχή ο Βάμβας διέμενε στην Κέρκυρα. Είχε διοριστεί

στην Ιόνιο Ακαδημία της Κέρκυρας (1828) ως καθηγητής και έφορος της θεολογικής σχολής.

Ο Λ. Ράλλης, τότε, του απέστειλε επιστολή και τον παρακαλούσε να επιστρέψει στην απελευθερωθείσα Ελλάδα και να αναλάβει την οργάνωση και διεύθυνση του υπό ίδρυση εκπαιδευτηρίου.

Ο Βάμβας αποδέχθηκε την παραίνεση του συμπατριώτη του και τότε, με νέα πρόταση του Λ. Ράλλη, στάλθηκε στις 24 Μαΐου 1833 η επίσημη πρόσκληση εκ μέρους της «εφορείας εκπαιδευτικών καταστημάτων»

Στην πρόσκληση αυτή, μεταξύ άλλων, αναφέρονται και τα εξής: «...Ποτέ εις καμμίαν άλλην εποχήν άνδρες εξ' επαγγέλματος διδάσκαλοι με εγνωσμένην παιδείαν και αρετήν, δεν μπορούν να φανούν αναγκαιότεροι και ωφελιμώτεροι εις την Ελλάδα», «Οι συμπολίται σας Χίοι, καθότι εγεύθησαν εν τη μητρίδι των τους από καλώς και αξίως επιμελούμενα διδακτικά καταστήματα καρπούς της Παιδείας, σας καλούν και σας προτρέπουν δια την επάνοδόν σας, ορμώμενοι από την ένθερμον επιθυμίαν να σας απολαύσωμεν μεταξύ ημών».

Μετά από το έγγραφο αυτό, ο Βάμβας ήλθε στη Σύρο για να μορφώσει προσωπική γνώμη για την κατάσταση που επικρατούσε εδώ, πριν αναλάβει την ευθύνη της οργάνωσης του Σχολείου.

Στο διάστημα που ο Ν. Βάμβας βρισκόταν στη Σύρο, οι έφοροι των εκπαιδευτικών καταστημάτων του απεύθυναν νέο έγγραφο (1^η Σεπτεμβρίου 1833) στο οποίο, ανάμεσα στα άλλα, αναφέρονται τα εξής: «...ελλογιμώτατε κύριε να σας παρακαλέσωμεν δια να δεχθείτε την Σχολαρχίαν του Ελληνικού Σχολείου της Κοινότητος, ομού με την διεύθυνσιν και επιστάσιν τούτου... οδηγούμενος από τα φώτα και την μακράν πείραν σας εις την εκπαίδευσιν της Ελληνικής νεολαίας. Επί τη βάσει της εκ μέρους σας αποδοχής και συγκαταθέσεως εις την γενομένην πρόσκλησιν, παρακαλούμεν να ετοιμάσετε το σχέδιον περί του είδους και του τρόπου εκπαιδεύσεως δια να τεθεί υπ' όψιν της δημογεροντίας.... Μη λησμονήσετε δε τούτο μόνον, ότι οι εκπαιδευθησόμενοι νέοι της Ερμουπόλεως θέλουν πάντοτε προετοιμάζεσθαι διά να διατρέξωσι το στάδιον της εμπορικής βιομηχανίας, ήτις είναι το κύριον επάγγελμα των κατοίκων τούτων». (Το έγγραφο υπογράφουν οι έφοροι: Θ. Παλαιολόγος, Λ. Ράλλης, Ζ. Ζικάλας και Γ. Πετρόπουλος)

Την πρόσκληση αυτή αποδέχθηκε με προθυμία ο Ν. Βάμβας και έσπευσε ν' αναγγείλει την αποδοχή της προς τους εφόρους: «...έλαβον το υμέτερον προσκλητικόν το από 1ης Σεπτεμβρίου... με προσκαλείτε να αναδεχθώ την Σχολαρχίαν του Ελληνικού Σχολείου της Κοινότητος ταύτης και την διεύθυνσιν και των άλλων εκπαιδευτικών καταστημάτων. Εις την έντιμον ταύτην πρόσκλησιν, Κύριοι, δεν σύρει τόσον την προσοχήν μου το μέγεθος της τιμής, όσον το του αγώνος...» Αυτή η επιστολή του Ν. Βάμβα προς τους Εφόρους των εκπαιδευτικών καταστημάτων, συνεχίζεται με επαινετικά σχόλια προς την Εφορεία της πόλεως και με υπόσχεση εκ μέρους του ότι θα προσφέρει τα καλλίτερα (Εν Ερμουπόλει Σύρας 4 Σεπτεμβρίου 1833)

Νεόφυτος Βάμβας: Διευθυντής, επιστάτης ή Γυμνασιάρχης!

Αμέσως μόλις ο Βάμβας ανέλαβε τη διεύθυνση των εκπαιδευτηρίων, εκτιμώντας τη βιασύνη των Ερμουπολιτών, ανταποκρίθηκε ταχύτατα και επιδόθηκε στη σύνταξη του κανονισμού. Σε λίγες μέρες ήταν έτοιμος και στις 11 Σεπτεμβρίου 1833 υποβλήθηκε έγγραφό του με τον τίτλο: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ» στην Εφορεία Εκπαιδευτικών καταστημάτων προς έγκριση.

Και η επιστολή του:

«Κύριοι έφοροι,

Λαμβάνω την τιμήν να υποβάλω εις την παρατήρησίν σας το σχέδιον του Ελληνικού Γυμνασίου Ερμουπόλεως, το οποίον εγκριθέν παρά της σεβαστής Κυβερνήσεως εύχομαι εκ ψυχής εις τον πατριωτικόν ζήλον σας να ευπορήσει των αναγκαίων μέσων διά να βαλθή εις ενέργειαν. Δεν τολμώ να αμφιβάλλω ότι οι Ερμουπολίται δεν θέλουν δείξει πάσαν προθυμίαν και σύμπνοιαν εις τοιούτον κοινωφελές και ένδοξον κατάστημα...»

Ο Υμέτερος

Ν. Βάμβας

Εν Ερμουπόλει 11 Σεπτεμβρίου 1833

(το έγγραφο δημοσιεύθηκε στο περιοδικό ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ)

Στο επόμενο: Η ανέγερση του Διδακτηρίου και η προσωυμία «Γυμνάσιο» αντί του «Σχολαρχείου»

Εικαστική “γέφυρα” Κυκλαδικού Πολιτισμού με έργα μικρών μαθητών του Ελληνοαμερικανικού Σχολείου Αγίας Τριάδος, στη Νέα Υόρκη.

Μανχάταν - Αιγαίο

Της Μαρίας Ρώτα

Η πατρίδα Ελλάδα, περισσότερο από επενδύσεις και τουριστική πλημμυρίδα, θέλει τη «γέφυρα» με τα ξενιτεμένα και προκομμένα παιδιά της Ομογένειας που έφυγαν κυνηγώντας καλύτερες συνθήκες δουλειάς και ζωής και όχι το πολυδιαφημισμένο “αμερικανικό όνειρο”! Πήγαν πολλοί στη Νέα Υόρκη, βρήκαν εργασία, έκαναν οικογένεια, έστειλαν τα παιδιά τους σε σχολεία και πανεπιστήμια. Τώρα, τα εγγόνια, παιδιά δεύτερης και τρίτης γενιάς Ελλήνων, στεριώνουν το δικό τους “όνειρο” στο σχολείο τους, από το νηπιαγωγείο έως τη Β΄ Γυμνασίου, στο πιο αγαπητό και δημοφιλές μάθημα των καλλιτεχνικών.

Το Ελληνοαμερικανικό Σχολείο του Μανχάταν, το Καθεδρικό Σχολείο της Αγίας Τριάδος, δίπλα στη μεγαλοπρεπή ορθόδοξη εκκλησία, στην καρδιά του Ελληνοαμερικανικού στοιχείου στη Νέα Υόρκη.

Θεοδώρα Βαφειαδάκη

Τα σχολιαρόπουλα που μιλάνε Ελληνικά (από 5 έως 14 ετών), είναι τυχερά γιατί έχουν καθηγήτρια καλλιτεχνικών την Ελληνίδα Θεοδώρα Βαφειαδάκη, μόλις 25 ετών.

Κυκλαδικά Ειδώλια
(Βιβλίοσημα) επιαζωγραφισμένα.
Δημιουργία παιδιών Α΄ Δημοτικού

Η Θεοδώρα είναι μία πολύ όμορφη ψηλή νεαρή κυρία με μαύρα μαλλιά δεμένα πίσω με πλεξίδα, σαν μια πραγματική Καρυάτιδα. Είναι απόφοιτη του Κολλεγίου Ψυχικού, έκανε σπουδές στην Αμερική, πήρε master, εργάστηκε στο Μουσείο Gugenheim, απέκτησε ιδιαίτερες γνώσεις για τις Κυκλάδες και τον πολιτισμό τους στην Αθήνα, στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης “Ίδρυμα Νικολάου και Ντόλης Γουλανδρή”, συνεργάστηκε με την κ. Νέλλη Αμπραβανέλ και τώρα είναι μία χαμογελαστή καθηγήτρια που διδάσκει ζωγραφική, γλυπτική και κατασκευές, με ιδιαίτερα μεταδοτικό ταλέντο. Τώρα ζει και χαίρεται το δικό της ελληνικό μύθο με θέμα τον Κυκλαδικό Πολιτισμό, που οι μικροί μαθητές της αγάπησαν αφού ούτως ή άλλως στο DNA τους είναι το Αιγαίο!

Μια αγκαλιά για μικρούς
μαθητές καλλιτέχνες από
την Θεοδώρα Βαφειαδάκη

Ετοίμασαν έκθεση εικαστική (ζωγραφική – γλυπτική), υπό την αιγίδα του Ελληνικού Προξενείου Νέας Υόρκης, του δραστήριου Γενικού Προξένου κ. Γ. Ηλιόπουλου και του Προξένου κ. Ε. Κυριακόπουλου.

«Τα παιδιά έχουν τρομερό ενδιαφέρον για την ελληνική ιστορία και αγαπούν οτιδήποτε τους κάνει να νιώσουν πιο κοντά στην Ελλάδα», είπε η Θεοδώρα στην κ. Ελένη Μπίστικα στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» (απ’ όπου αντλούμε τις πληροφορίες).

Στις 6 Μαρτίου έγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης που οργάνωσε το ελληνικό προξενείο με έργα των μαθητών και θέμα τον ελληνικό πολιτισμό και την ελληνική Ιστορία.

Τα εγκαίνια τίμησε με την παρουσία του ο Σεβασμιότατος Αρχιεπίσκοπος κ. Δημήτριος, ο Γενικός Πρόξενος Ελλάδος κ. Γ. Ηλιόπουλος, η Γενική Πρόξενος Κύπρου κ. Κ. Σοφιανού, η σύζυγος του Πρέσβη μας στον ΟΗΕ κ. Μητσιάλη και πολλοί εκπρόσωποι της Ελληνικής Ομογένειας, ανάμεσά τους και οι γονείς των υπερήφανων μικρών καλλιτεχνών!

Η έκθεση έχει τίτλο: «Παρελθόν και μέλλον». «Οι μαθητές του Σχολείου Αγίας Τριάδος δημιουργούν, ανακαλύπτοντας την κληρονομιά μας», είπε η Θεοδώρα και συνέχισε: «Έτσι δημιουργείται μια θαυμαστή πολυπολιτισμική μαθητική κοινότητα που έχει κοινό σημείο αναφοράς την αγάπη για την Ελλάδα». Εκτός από τα παιδιά που είναι ελληνόπουλα δεύτερης και τρίτης γενιάς, είναι και Αμερικανάκια αλλά και από άλλες χώρες. Κι όμως γνωρίζουν την Ελλάδα και τις Κυκλάδες από την όμορφη και χαμογελαστή δασκάλα.

Η Θεοδώρα στο Φοίνικα

Γνώρισα τη Θεοδώρα και τη μικρότερη αδελφή της Μαρία-Λουίζα εδώ και και πολλά χρόνια, όταν ήταν και οι δύο μικρά παιδιά.

Οι γονείς τους ο Πάκης και η Ρίτα Βαφειαδάκη είναι άνθρωποι θαυμάσιοι, με μόρφωση και ποιότητα, που επέλεξαν τη Σύρο (ίσως έχουν οικογενειακές... ρίζες απ' το νησί), και έχτισαν ένα πολύ ωραίο εξοχικό σπίτι στο Φοίνικα. Συχνά τα δύο κορίτσια μας επισκέπτονταν για να αγκαλιάσουν και να ταΐσουν τις δύο γάτες μας που αγαπούσαν πολύ, την Καλή και τον Στάλιν.

Μεγαλώνοντας μάθαιναν την ιστορία και τον πολιτισμό του νησιού και των Κυκλάδων. Σημαντικό είναι ότι ο πατέρας τους κ. Π. Βαφειαδάκης, μετά από διάφορες ξεναγήσεις και γνωριμία με το νησί μας, έγραψε, δημιούργησε θα έλεγα, έναν... οδηγό για τη Σύρο πολύ ωραίο και κατατοπιστικό, που τον προσέφερε σε όλους τους φίλους και γνωστούς, προσκαλώντας, ή μάλλον... προκαλώντας τους, να επισκεφθούν το νησί: «Paki's Guide To Syros».

Αγαπητή μου Θεοδώρα, θα σε περιμένω το καλοκαίρι με μια ανοιχτή αγκαλιά. Θέλω να σου πω ένα "απέραντο" ευχαριστώ σαν το "απέραντο γαλάζιο του Αιγαίου!" Κι αυτό γιατί με τη δραστηριότητά σου τιμάς την Ελλάδα, τιμάς τα νησιά μας.

Στα εγκαίνια της παιδικής έκθεσης. Με ελληνική περηφάνια ο Αρχιεπίσκοπος Ν. Υόρκης κ. Δημήτριος, ο Γενικός Πρόξενος κ. Γ. Ηλιόπουλος, η εμπνευσμένη Θ. Βαφειαδάκη, ο πρόξενος κ. Ε. Κυριακόπουλος και η διευθύντρια του Σχολείου στο Μανχάταν κ. Σ. Σελεστίν

ΕΟΡΤΗ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ομιλία της Κυρίας Χριστίνας Λιγοψυχάκη - Δενδρινού
Προέδρου Λυκείου Ελληνίδων Σύρου.

Σε όλους εμάς. Γιατί όλοι μας, άνδρες και γυναίκες, μικροί-μεγάλοι, πάνω από εθνότητες και φυλές, γιορτάζουμε σήμερα έχοντας κάτι κοινό: Σε βάθος χρόνου, τόσο που δεν το θυμόμαστε παρά μόνο ασυνείδητα, κάποια γυναίκα, μέσα από έναν τεράστιο πόνο και μια θριαμβευτική κραυγή, μας χάρισε το πολυτιμότερο δώρο: ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ. Αυτό που οι θεολόγοι ονομάζουν θεϊκή ευλογία και οι βιολόγοι οικονομία της φύσης για τη συνέχιση του είδους. Και που εμείς απλά επαναλαμβάνουμε, γιατί αυτή η γυναίκα, που τόσο πόνεσε στην ολοκλήρωσή της, φρόντισε, πριν ακόμα γεννηθούμε, να μας τυλίξει προστατευτικά με το πιο στέρεο περίβλημα: Την αγάπη της. Που είναι σαν τον αέρα. Τον έχουμε συνηθίσει τόσο που δεν τον προσέχουμε ώσπου να κοπεί η παροχή.

Που για την μητρική αγάπη άλλοι λένε πως είναι ο φάρος της οικογένειας κι άλλοι την παρομοιάζουν με το καύσιμο, που δίνει σ' ένα συνηθισμένο άνθρωπο την ικανότητα να κατορθώνει το ακατόρθωτο.

Που το ανεξάντλητο απόθεμά της κάνει τη μητέρα διαθέσιμη όλες τις ώρες, να δίνει συμβουλές για ένα βήχα, ταυτόχρονα για την ορθογραφία μίας λέξης ή να βρίσκει τη λύση στο σταυρόλεξο, καθαρίζοντας συγχρόνως το λεκέ που ανακάλυψε στο χαλί. Έχοντας τη μαγική κόλλα, που κολλάει τα σπασμένα κομμάτια του εαυτού μας, η μητέρα είναι η μόνη που μπορεί να μας σκουπίσει τα μάτια από το τηλέφωνο ή να μας αγκαλιάσει μέσω ταχυδρομείου.

Και που όταν σε βλέπει να κλαις με το πρόσωπο χωμένο στο μαξιλάρι σου, φροντίζει ν' αφήσει να μπει μέσα σου λίγο φως, για ν' αντιμετωπίσεις τα προβλήματά σου όπως πραγματικά είναι. Ακριβώς όπως έκανε όταν, μικρούλικο και φοβισμένο, σου άφηνε μισάνοιχτη την πόρτα του δωματίου, ώστε μια χαραμάδα φως στο σκοτάδι να σε βεβαιώσει πόσο ασφαλής ήσουν στο κρεβάτι σου. Οι μητέρες ξέρουν πολύ καλά ποιο είναι το νόημα της ζωής.

Δεν είναι τέχνη. Δεν είναι λογοτεχνία. Δεν είναι επιστήμη. Όλα όμως αυτά είναι ενδιαφέροντα πράγματα κι αξίζει ν' ασχολείσαι μαζί τους, όπως βασικά, πολύ βασικά, το νόημα της ζωής είναι τα παιδιά, οι άνθρωποι.

Με το αλάθητο ένστικτο του συναισθηματικού ομφάλιου λώρου, που δεν κόβεται ποτέ, ξέρουν ότι τα παιδιά τους δεν έχουν έρθει στη ζωή απλώς για να εκπληρώσουν τις δικές τους ανάγκες για οργάνωση ή ακόμα και γι' αγάπη. Οι καλές μητέρες δίνουν στα παιδιά τους την ελευθερία ν' αγαπούν αλλά ποτέ δεν τα πνίγουν από αγάπη. Τους χτίζουν μια φωλιά αλλά τ' αφήνουν να πετάξουν ελεύθερα. Τους ανοίγουν πόρτες αλλά ποτέ δεν τα σπρώχνουν να τις περάσουν.

Δίνουν στα παιδιά τους μπογιές, πινέλα και καμβάδες, αλλά τ' αφήνουν να ζωγραφίσουν τη δική τους ζωγραφιά. Να φτιάξουν τη ζωή τους με καινούργια χρώματα και σχέδια και να ζήσουν στο δικό τους κόσμο.

Ας ακούσουμε την αφιέρωση της Pamela Brown στην μητέρα της, όπως αναφέρεται στην προμετωπίδα του βιβλίου της «το λιμάνι μου». «Έσβηνες από την κάθε μέρα όλα τα ανιαρά πράγματα και μ' έκανες να αισθάνομαι σημαντική. Ό,τι κι αν συμβεί στη ζωή μου, χάρη σ' εσένα θα ξέρω πως κάτι αξίζω».

Κι ας το κρατήσουμε σαν το δικό μας «ευχαριστώ» στη δική μας μητέρα, που υπομένει το ανυπόφορο, που μετατρέπει το τίποτα σε κάτι, που κατορθώνει το ακατόρθωτο μ' ένα χαμόγελο.

Κι ας το αφιερώσουμε, φέρνοντάς το στις μέρες μας, σ' όλες αυτές τις μητέρες του κόσμου, που σε μερικές εβδομάδες θα νιώσουν τη δικαίωση της σιωπηλής τους συμπαράστασης [για μήνες ή και χρόνια] για να καμαρώσουν το παιδί τους σε μια και μοναδική στιγμή στην ψηλότερη κορυφή του κόσμου, σε μια Σημαία κι έναν Ύμνο Ολυμπιονίκης.

365 μέρες το χρόνο μας χαρίζει απλόχερα η μάνα την αγάπη, τη φροντίδα, την αφοσίωση και τη στοργή της. Μια μέρα μόνο το χρόνο διαλέξαμε να την τιμάμε – πάντα τη δεύτερη Κυριακή του Μάη – όπου και η ίδια η φύση, λες, συνωμοτεί να της προσφέρει τ' ωραιότερο λουλούδι της.

**Από το «Οδοιπορικό στην Ελλάδα»
Του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν
(αποσπάσματα)**

Της Μαίρης Καραμήτσου

Έτος 1841

Το πλοίο ερχόταν από τη Μάλτα και περνούσε από τα παράλια της Πελοποννήσου.

–«Ελλάδα! Φάνταζε πια στα μάτια μου η μεγάλη πατρίδα του πνεύματος...»

–«Πλησιάζαμε στον Μωριά. Εκεί που τρέχει ο Ευρώτας, εκεί που βρίσκεται η αρχαία Σπάρτη, εκεί που είναι ο τάφος του Αγαμέμνονα».

–«Το κάθε τι έχει τη δική του αξία, γιατί... είναι Ελλάδα αυτό που βλέπουμε!»

–«Τα χαράματα άκουσα την άγκυρα να πέφτει κι ανέβηκα στο κατάστρωμα. Βρισκόμασταν στο λιμάνι του Πειραιά. Πίσω από τα κίτρινα κατσάβραχα ορθωνόταν ο Λυκαβηττός και η Ακρόπολη. Μέτρησα 130 σπίτια. Είχα μια θέα που είναι αδύνατο να εκφράσει κανείς με λέξεις. Εδώ δεν υπήρχε ούτε ίχνος ομίχλης στον αέρα. Με το ηλιοβασίλεμα ο Υμηττός και το Πεντελικό φλόγισαν σαν να ήταν φτιαγμένα μ' όλα τα ρόδα της Ελλάδας. Η πεδιάδα πήρε μια απαλή κόκκινη απόχρωση. Τα πάντα φαίνονταν τόσο καθαρά, τόσο αφάνταστα κοντά κι ωστόσο το ένιωθες πως ήταν μίλια μακριά σου. Η μία κορυφογραμμή πίσω απ' την άλλη. Η κάθε μια με το δικό της φως, από το αχνό ρόδινο ως το μαβί...» (Πού να βρεθούν αυτά στη Δανία! Στην ελληνική φύση έβλεπε ένα μεγαλείο που ούτε η Ελβετία το είχε).

–Από τον Πειραιά για την Αθήνα, ένας λασπωμένος δρόμος πήγαινε. Και στην Αθήνα σκόνη και λάσπη. Αλλά δεκάδες σπίτια χτίζονταν με 2^ο πά-τωμα. Ψηλά, στο Λυκαβηττό, είδε ένα μικρό φως. «Θα ήταν κάποιος ερημίτης», γράφει...

–Είδε το Παλάτι και το Πανεπιστήμιο που χτίζονταν ακόμη από τον Δανό Χάνσεν.

–Πήγε στο Θέατρο, που είναι λίγο έξω από την πόλη, (στην οδό Αγ. Κωνσταντίνου και Μενάνδρου δηλαδή), κι οι θεατές ήταν ντυμένοι με ελληνικές στολές.

Χανς Κρίστιαν Άντερσεν

–Για να ζήσει όμως πνευματικές βραδιές, αυτό γινόταν μόνο με ξένους διπλωμάτες. Έξω από την Αθήνα, προς τη μεριά της Πάρνηθας, (εννοεί το Ελληνικό Ωδείο στην οδό Γενναδίου) ήταν η έπαυλη του Γερμανού Πρεσβευτή.

–«Επί τέλους και στην περιοχή της Ακρόπολης! Από δω ο βράχος που μιλούσε ο Απόστολος Παύλος, από κει το Θέατρο του Ηρώδη. Πρόβατα και καμήλες έβοσκαν τριγύρω». Είδε από κοντά το Θησείο και τέλος... την Ακρόπολη σα γιγαντιαίο βασιλικό θρόνο. Μπήκε από τα Προπύλαια. Μια ετοιμόρροπη στήλη ήταν στη θέση της καρυάτιδας που λήστεψε ο λόρδος Έλγιν, λέει. Ένας χώρος κατεστραμμένος, θαρρείς κι ένας

σεισμός είχε ανακατέψει τις γιγάντιες κολόνες. Ένα μισοκατεστραμμένο τζαμί και κόκαλα ανθρώπινα που τον έκαναν να κλάψει.

–«Είδα τα λαμπρά ερείπια του Παρθενώνα, που ακόμα ξαφνιάζουν με το μεγαλείο, το ρυθμό και τα ανάγλυφα. Γονάτισα στην μοναξιά γεμάτος γαλήνη κι ευτυχία. Μέσα στο ναό έφυγε από μέσα μου κάθε μικρότητα».

–Κάθε μέρα ανέβαινε στην Ακρόπολη με το ηλιοβασίλεμα. Αγνάντευε από μακριά Αίγινα και Σαλαμίνα. «Τις ίδιες γραμμές των βουνών έβλεπε κι ο Πλάτωνας κι ο Σωκράτης. Αυτό το χώμα πατούσαν εκείνες τις μεγάλες στιγμές», λέει.

–Στην Ακαδημία Πλάτωνος, απ' όπου το πνευματικό φως απλώθηκε στη Ευρώπη, ήταν μόνο μερικές ελιές.

–Ερημιά σ' όλη την Αττική. Αλλά υπήρχαν το Χάνι στο μικρό Χαλάνδρι. «Ένας ζωγράφος», λέει, «από τις πρώτες εικόνες που θα έπρεπε να κάνει, είναι αυτό το χάνι».. (Είναι αυτό που γκρεμίσαμε στη λεωφόρο Κηφισιάς, απέναντι από την Αγία Βαρβάρα και ήταν στα τελευταία του παλαιοπωλείο). Υπήρχε και το μοναστήρι της Πεντέλης. Και στο χωριό της Κηφισιάς ορθωνόταν ο ωραιότερος πλάτανος που είδε στη ζωή του.

–Χαιρόταν πολύ την Ελληνική Φύση. Το αγνό βοσκόπουλο που τραγουδούσε για τις χιλιάδες λύπες του λαού της Ελλάδας. Το άρωμα που ριζώνει για πάντα στη σκέψη του επισκέπτη και δεν εκφράζεται με τίποτε.

–Για Θήβα και Ελευσίνα, δεν υπήρχαν δρόμοι. Τα αμάξια με τα άλογα δεν προχωρούσαν. Γενικά: Έλλειψη δρόμων, φτώχεια, ληστές.

–Είδε το μοναστήρι του Δαφνιού, ένα από τα πιο γραφικά, μισοκατεστραμμένο, με σβησμένες αγιογραφίες και αισχρές εικόνες στη θέση τους. Είδε σκελετούς και μια τρύπα από το βόλι του Τούρκου στο μάτι του Παντοκράτορα. Το χρησιμοποιούσαν για καταφύγιο χωροφύλακες. Όμως δυο καντήλια αναμμένα που φρόντιζε κάποιος, του έλεγαν πως θα ξαναζωντανέψει το μοναστήρι εκείνο και θα 'χει πάλι ασημένια καντήλια και λουλούδια γύρω του...

–Επισκέφθηκε και τους Δελφούς στην ιερή απέραντη μοναξιά τους.

–Του έκαναν εντύπωση οι ελληνικοί χοροί. Είχε προσκληθεί στο παλάτι και γνώρισε ένα παραδοσιακό μας γλέντι με ελληνικό χορό. «Ολόκληρος ένας κύκλος», λέει, «γύριζε με χάρη στο πάτωμα, ακολουθώντας τον κορυφαίο του χορού» Ύστερα του ζήτησαν να τραγουδήσει κάτι από το βορρά κι αυτός τραγούδησε για κάποιο βασιλιά της Δανίας ένα τραγούδι που συγκίνησε και του ζήτησαν να το ξαναπεί.

–Άκουσε δημοτικά τραγούδια, μοιρολόγια της τουρκοκρατίας για τα κοπάδια και τα κορίτσια που τους άρπαξαν. Τα τραγουδούσαν, λέει, τόσο σιγά και παραπονιάρικα, λες κι ο φόβος κρατούσε ακόμη τη γλώσσα τους δεμένη. «Όταν η ιστορία γράφεται με τραγούδια», πρόσθεσε, «είναι πιο συγκινητική». Άκουσε και θούριους του Ρήγα Φεραίου που έμοιαζαν, λέει, με την Μασσαλιώτιδα. Ύστερα άκουσε κομμάτια από γαλλικές όπερες και φοβήθηκε πως θα εισβάλουν στην Ελλάδα ξένα τραγούδια που θα τα προτιμούμε από τα δικά μας...

– Την επέτειο της απελευθέρωσης βρέθηκε στην μεγάλη εκκλησία της οδού Αιόλου, για τη δοξολογία. (Ασφαλώς τη Χρυσοσπηλιώτισσα που χτίστηκε το 1836). Ήταν κι οι βασιλείς εκεί. Είδε στην πόλη σημαιοστολισμούς και φωταψίες με κεριά και λάμπες, πολίτες με φουστανέλες. Είδε κι ένα πανό με ένα τράγο που έκλεβε σταφύλι πάνω από ένα τοίχο και σκέφτηκε πως πολύ ταίριαζε ο τράγος με τους Τούρκους, όμως του εξήγησαν πως ο τράγος ήταν οι βαυαροί. «Το να είσαι βασιλιάς στην Ελλάδα τα χρόνια αυτά, είναι πολύ βαριά μοίρα», γράφει.

–Έκανε σύγκριση του Πάσχα των Καθολικών και του Πάσχα των Ελλήνων. Το πρώτο έρχεται, λέει, από την εκκλησία του Πάπα προς το λαό. Το δεύτερο

έρχεται από την καρδιά και τον λογισμό του λαού. Οι Έλληνες νηστεύουν, τρώνε σκόρδο με ψωμί... Περιγράφει κι ένα επιτάφιο, όπως γίνεται σήμερα, με κεριά, μουσική πένθιμη και κατάνυξη. Και την Ανάσταση, ήθελε ν' αγκαλιαστεί με κάποιον και να πει «Χριστός Ανέστη!»

–Τέλος, με βαθιά λύπη του άφηνε την Ελλάδα. Ύστερα θα έπαιρνε τον ίδιο δρόμο που πήραν οι Έλληνες για την Τροία, θα πήγαινε κι εκεί που πήγε ο Θησέας να συναντήσει τον Μινώταυρο...

Η μπερζέρα

Της Μαίρης Καραμήτσου

Τελείωσαν τα ψέματα, οι νοσοκόμοι με έβαλαν πάνω στο φορείο κι ύστερα με έσπρωξαν μαζί μ' αυτό προς την πόρτα με τα διπλά φύλλα. «Χειρουργείον», έγραφε απέξω «Απαγορεύεται η είσοδος». Μόλις πρόλαβα να χαιρετήσω τους δικούς μου.

Το έλεγε ο γιατρός, για να μη φοβάμαι, ότι δεν είναι σπουδαία η εγχείριση στη χολή. Όμως, αν είναι; Τόσα και τόσα έχουν γίνει... Άλλος πεθαίνει στη νάρκωση, άλλος γιατί ξέχασε ο γιατρός γάζες ή ψαλίδι μέσα στο έρμο το σώμα του. Κι ύστερα πάει ο άρρωστος από το κακό στο χειρότερο και σε λίγες μέρες πεθαίνει. Δε θέλω να πω πως θα συμβεί και σε μένα οπωσδήποτε κάτι τέτοιο αλλά τι να σκεφθώ αυτή την ώρα; Καμιά συνταγή για μελομακάρονα; Φταίνει κι οι γιατροί που με αφήνουν να περιμένω μέχρι να ετοιμάσουν τους ορούς, τα εργαλεία τους και τα οξυγόνα. Παρακαλώ τον καλό μου άγγελο, αυτά τα τελευταία, πιθανόν, λεπτά της ζωής μου, να μου φέρει ευχάριστες σκέψεις στο μυαλό και.. να σου το πρώτο πράγμα, η πεθερούλα μου!

«Αν ήσουν καλή γυναίκα, θα κοιμόσουν σε ξεχωριστό κραβάτι από του γιου μου. Δε βλέπεις πόσο αδυνάτισε;»

«Μα εγώ φταίω που αδυνάτισε;»

«Έπρεπε να κοιτάξει την προίκα της Ελπινίκης. Θα καθόταν τώρα και θα περνούσε και το έλκος...»

«Δεν μπορούσε να πάρει μόνο την προίκα. Έπρεπε και την Ελπινίκη μαζί...» Βλέπετε, θα ήταν εκείνη άρρωστη τώρα αντί για μένα, μ' αυτά που έχω περάσει μαζί της πέντε χρόνια τώρα....

Ουφ! Βαρέθηκα αυτό το σκηνικό. Από το παρασκήνιο φωνάζουν οι δουλειές που άφησα στη μέση. Να τελειώσω τη νουβέλα που άρχισα... να έρθει και η μπερζέρα... Ελληνοτουρκικό ζήτημα κοντεύει να γίνει αυτή η μπερζέρα. Βάλε δυο χρόνια που την ονειρεύομαι και δεν είχε σειρά προτεραιότητας στις ελλείψεις, βάλε άλλο ένα που ψάχνω τις βιτρίνες, βάλε κι άλλο ένα που έκανα να πείσω τον άντρα μου ότι είναι αναγκαία η μπερζέρα στην ευτυχία μας, μας κάνουν τέσσερα.

«Δε μας χρειάζεται», έλεγε εκείνος. «Έχουμε τόσες καρέκλες κι ένα σαλόνι για να καθόμαστε».

«Δεν είπαμε ότι δεν έχουμε πού να καθίσουμε. Στο κάτω κάτω καθόμαστε και στο χαλί ή πάνω στο πλυντήριο! Είπαμε να φέρουμε ένα ωραίο επιπλάκι στο σπίτι μας να τ' ομορφύνει».

Όχι εκείνος, ναι εγώ, δεν έγινε τίποτε μέσα στο δίσεχτο χρόνο. Είχαμε συμφωνήσει όταν παντρευτήκαμε, πως για τις μεγάλες δαπάνες μας θα χρειαζόταν η κοινή απόφασή μας. Εγώ βέβαια δεν το άφηνα έτσι. Μια στα γενέθλια μου, μια

στη γιορτή μου, μια στην επέτειο του γάμου, έβαζα το θέμα πάνω στο τραπέζι. Έβαλα μπρος και τα μεγάλα επιχειρήματα.

«Δεν τα σπάζω στα μπουζούκια, δε συχνάζω στο κομμωτήριο, δεν παρακολουθώ κατά πόδας τη μόδα, δεν...»

«Αυτά είναι προς τιμήν σου. Γιατί να αλλάξεις τις καλές σου συνήθειες;»

Βλέπετε, δεν έπιασε. Δοκίμασα κι άλλο επιχείρημα. Του είπα πως θα κάθεται η μανούλα του εκεί πάνω για να πλέκει, μήπως και... πιάσει, αλλά... τίποτε. Ύστερα ήρθε ο χειμώνας και κατάλαβα πόσο κρύοι και άχαροι είναι οι χειμώνες μέσα στο σπίτι χωρίς μια μπερζέρα. Στη ζωή μας, όταν μπορούμε να χαρούμε κάτι, δεν πρέπει να το αναβάλλουμε. Να, έρχεται μια αρρώστια όπως τώρα, και πάει! Μένουν τα χρήματα στο Ταμειυτήριο και παίρνεις μαζί σου τον καημό για κατευόδιο στο Υπερπέραν. Θα μου πείτε πως ο άλλος δεν έχει να φάει και πηγαίνει με τον καημό αυτό που είναι χειρότερος. Όμως, θα σας πω πως όλοι οι άνθρωποι έχουν καημούς και, μόλις ικανοποιήσουν την επιθυμία τους, βρίσκουν άλλο καημό για να έχουν κι ας είναι αυτός για υλικά πράγματα, αισθήματα, φιλοδοξίες... Αυτός που πήγε με τον καημό του φαγητού, αν το είχε εξασφαλίσει, θα πήγαινε πιθανόν με τον καημό μιας λιμουζίνας.

Λίγο πριν τα Χριστούγεννα μου είπε ο άντρας μου ότι μου προσφέρει δώρο ένα καλό φόρεμα ή ό,τι άλλο θέλω και να πάω να το διαλέξω. Η φαινή ιδέα άστραψε στο μυαλό μου σαν πυροτέχνημα που μ' έκαψε ολόκληρη. Πήγα φυσικά αμέσως να παραγγείλω την μπερζέρα. Τόσο φλερτ ούτε ο Ρωμαίος στην Ιουλιέτα του δεν είχε κάνει. Ήταν ψηλή με μια απίθανη γραμμή σαν βασιλικού θρόνου. Δυο μπράτσα φαρδιά που κατέληγαν σε ξύλο από μαόνι σκαλιστό. Μια βάση σταυρωτή από το ίδιο ξύλο μασίφ και το ίδιο σκάλισμα. Ένα μαξιλάρι που βούλιαζε βαθιά στο κάθισμα και μια ταπετσαρία στο χρώμα του δάσους το φθινόπωρο, πράσινα φύλλα και πορτοκαλιά και κίτρινα... Όταν κάθεται, δεν μπορεί παρά να ονειρεύεται την Ποιμενική του Μπετόβεν. Έμενε να δω πώς θα ακουστεί η είδηση.

«Ευχαριστώ για το δώρο, κατάβαλε δέκα χιλιάρικά!»

«Τι αγόρασες;»

«Παράγγειλα τη μπερζέρα!»

«Μπερζέρα; Δεν είπαμε τίποτε για μπερζέρα...» Κρύος ιδρώτας με έλουσε.

«Είπαμε, πώς δεν είπαμε! Πήρα τη μπερζέρα αντί για το φόρεμα. Τότε... πλήρωσε το φόρεμα!»

«Πήρες κανένα φόρεμα;»

Ήταν ακαταμάχητος. Έτσι έγινε και άρχισε η ιστορία με τη χολή μου, ευτυχώς για ν' αποκτήσω τελικά τη μπερζέρα. Όταν μας αγαπούν οι άνδρες, το ευαίσθητό τους σημείο είναι η υγεία και η ζωή μας. Πού να το καταλάβαινα από την αρχή! Με μια εγχειρισούλα να βγάλουμε τη σκωληκοειδίτιδα ή κάτι άλλο πρόχειρο, θα την είχα τρία χρόνια τώρα την μπερζέρα μου. Πάντως τ' όνειρό μου είχε παραγγελθεί έστω αργά και μόνο ο επιπλοποιός μου έκανε νερά. Όχι σήμερα, αύριο. Όχι αύριο, μεθαύριο... Όλο αναποδιές. Είναι ύστερα να μη φοβάμαι τις αναποδιές και στην εγχείριση;

Ο ωραίος μου γιατρός κρατάει στα χέρια του τις ακτινογραφίες. Κάτι βλέπει όμως επάνω μου και λέει:

«Σας βλέπω ταραγμένη».

«Σκεφτόμουν κάτι δυσάρεστο», του λέω.

«Τώρα να σκεφτείτε κάτι ευχάριστο».

«Μάλιστα!» Κι άρχισα να σκέφτομαι τα ψαλίδια και τις γάζες που ξεχνούν καμιά φορά οι γιατροί στις εγχειρίσεις, καθώς και την... πεθερούλα μου...

Του ΤΑΚΗ ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1954

Α΄ ΜΕΡΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

- Το μεσημέρι της Πρωτοχρονιάς κόπηκε η πίτα στο στρατόπεδο της ΣΜΥ και παρατέθηκε πλούσιο γεύμα σε αξιωματικούς, υπαξιωματικούς, οπλίτες, σε αρχές της πόλης και σε επισκέπτες.
- Από το ιδιωτικό τους σχολείο «Ερμής» δόθηκε ωραία πρωτοχρονιάτικη γιορτή στην αίθουσα του Λυκείου των Ελληνίδων.
- Κατά το έτος 1953 γεννήθηκαν 303 άτομα, πέθαναν 120 και έγιναν 116 γάμοι σύμφωνα με το Ληξιαρχείο μας.
- Πλούσια ήταν η φετινή γιορταστική αγορά παιχνιδιών και δώρων, τόσο στα καταστήματα όσο και στους κεντρικούς δρόμους. Έβριθαν δώρων και εορταστικών εμπορευμάτων τα μεγάλα καταστήματα Λεμονάκη, Καλουτά, Καρναβά, Σταθόπουλου, Καμπέλη, Απέργη, Φύτρου και Τοσουνίδη προσελκύοντας μικρούς και μεγάλους.
- Στις 3/1 πραγματοποιήθηκε στο θέατρο «Απόλλων» η γιορτή «Της Χαράς Ορφανών Παίδων της Πόλεως» υπό την αιγίδα του Μητροπολίτη Φιλάρετου και μοιράστηκαν δώρα, παιχνίδια και είδη ρουχισμού σε 465 άπορα παιδιά της Σύρας.
- Εγκαταστάθηκαν οι υπηρεσίες και πληρώθηκαν όλα τα γραφεία του ΙΚΑ στο νεόκτιστο οικοδόμημα του πρώην γηπέδου Τσιροπινά.
- Κατά τη διάρκεια του έτους 1953 επισκέφτηκαν το νησί μας 12.000 ημεδαποί και αλλοδαποί τουρίστες.
- Το Λύκειο Ελληνίδων δίνει κάθε Κυριακή απόγευμα «χορευτικό τσάι», ενώ παράλληλα συνεχίζει τις δραστηριότητές του στους τομείς της μουσικής και της οικοκυρικής με την ακάματη δραστηριότητα της προέδρου του Αγγελικής Τόζου, αλλά και των μελών του Δ.Σ. Χρ. Κουτσοδόντη, Αγγ. Ζησιμάτου, Φ. Βαμβακάρη, Κατ. Παπαδάμ, Ευδ. Παπαδοπούλου, Βελ.Φουστάνου, Ελ. Ματθαιάσου, Χρ. Μανουσέλη, Αικ. Κοκκίνου, Σοφ. Χανδακά, Ιωαν. Γκιούλη και Λουκίας Μυταράκη.
- Το συριανό περιοδικό «Αληθινός Δρόμος» διανύει τον τρίτο χρόνο του.
- Φιλοτεχνήθηκε καλαίσθητο ημερολόγιο τοίχου από το Σύνδεσμο Συριανών Πειραιώς-Αθηνών με άποψη των δύο πόλεων μας και με χάρτη της Σύρας.
- Κατά την εκλογή Προεδρείου του Δημοτικού Συμβουλίου Έρμουπόλεως επανεξελέγησαν Πρόεδρος, Βαΐτσης Βάγιας Αντιπρόεδρος και Γ.Γ. εκλέχτηκε για πρώτη φορά ο έμπορος Αντώνιος Μπέρτος.
- Με πολύ γούστο και μεράκι εκσυγχρονίζονται τα συριανά καταστήματα. Το φαρμακείο Ανδρούτσου επί της πλατείας ανακαινίστηκε. Το υαλοπωλείο-και όχι μόνο-του Λεμονάκη αναβάθμισε τις βιτρίνες και τον εσωτερικό χώρο του και τοποθέτησε στις εξωτερικές κολόνες κάθετους καθρέφτες για τους

φιλάρεσκους περαστικούς. Το νέο πρατήριο του Γ. Μηλιού με είδη γενικού εμπορίου παρουσίασε κατά τις ημέρες των εορτών καλλιτεχνικές παραστάσεις του Άι Βασίλη και ένα τμήμα εντελώς σύγχρονης αγοράς παρουσιάζουν τα μεγάλα επιπλοποιεία των Κόντε-Τρεζιά, Δενδρινού και Μ.Βαφέα.

- Άρχισε τη λειτουργία του το νέο ζαχαροπλαστείο του Μανώλη Στέλλα επί της πλατείας Μιαούλη, όπου πριν βρισκόταν το φαρμακείο Μιχαήλ Ανδριωτάκη.
- Αποπερατώθηκε η επισκευή του 3^{ου} Δημοτικού Σχολείου (Πηγάδας) και σύντομα τίθεται σε λειτουργία.
- Ιδρύεται Σχολή Κλωστοϋφαντουργών στην πόλη μας.
- Συνεχίζονται οι συμπληρωματικές εργασίες στο Γυμναστήριο Πευκακίων.
- Επίκειται η επισκευή της πλατείας Ηρώου και της οδού Αγίου Παντελεήμονος, η οποία εξυπηρετεί τρεις βιομηχανίες: (Μπαρμπέτα, Βαρδάκα, Κρυστάλλη-Τσαγκαράκη) οι οποίες απασχολούν 700 εργαζόμενους.
- Αποτροπιασμό προκαλούν στους κατοίκους οι καθημερινές μεταγωγές κρατουμένων προς τις φυλακές των Λαζαρέττων. Οι δύστυχοι, δέσμιοι όντες με χειροπέδες, είναι υποχρεωμένοι να μεταφέρουν και τις βαριές βαλίτσες τους υπό χειροδικίες και τους προπηλακισμούς των ενόπλων φρουρών τους!!
- Άρχισε τη λειτουργία του ο Οίκος Ναύτου της πόλης μας, ο οποίος κατατείνει στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των 400 οικογενειών των ναυτικών μας.
- Κατά την ημέρα της εορτής των Τριών Ιεραρχών ο εκπαιδευτικός κόσμος της Σύρας διχάστηκε αναίτιως. Τα μεν Γυμνάσια εκκλησιάστηκαν στον Άγιο Νικόλαο, τα δε Δημοτικά Σχολεία στην Κοιμήση της Θεοτόκου.
- Στις 31/1 διεξήχθη στο γήπεδο της ΣΜΥ ο τελικός ποδοσφαιρικός αγώνας για το κύπελλο Μαντάγγου, μεταξύ των τοπικών ομάδων «Ερμούπολεως» και «Άρη», όπου ύστερα από επεισοδιακό παιχνίδι, ο αγώνας διακόπηκε από τον διαιτητή υπέρ του «Αρή», που κατέκτησε το τρόπαιο.
- Γάμοι: Κ. Παπαγωγίου, διευθυντή Εμπορικής Σχολής Σύρου και Μαρίας Λεπτάκη. Αντωνίου Δαρόπουλου βιομήχανου και Ζωής Μαρκουϊζου.
- Θάνατοι Παν. Ασημομύτη, Μιχ. Σαρρή 22 ετών, Μιχ. Φραγκιά ανωτέρου υπαλλήλου της EASTERN, Ν. Λειβαδάρα, και Γωγώς Ζουμπουλάκη.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

- Ο ηλεκτροφωτισμός της πόλης κατέστη ανεπαρκής λόγω της γνωστής διαμάχης μεταξύ Ηλεκτρονικής Εταιρείας και Δήμου Ερμούπολεως.
- Το Γαλλικό Νοσοκομείο στους πρόποδες της Άνω Σύρου ξανάρχισε να λειτουργεί.
- Η Πολεοδομική Υπηρεσία που τα τελευταία χρόνια έχει περιέλθει στο Πολεοδομικό Γραφείο Πειραιά, πρόκειται σύντομα να μεταφερθεί στην Ερμούπολη.

- Την Κυριακή 7/2 δόθηκε στις αίθουσες του Λυκείου των Ελληνίδων ρεσιτάλ τραγουδιού από την υψίφωνο Καίτη Παπαμιχαήλ, την οποία συνόδευσε στο πιάνο ο Γιώργος Δασκούλης. Τα έσοδα διατέθηκαν υπέρ του Ορφανοτροφείου Αρρένων.
- Στις αρχαιρεσίες του Συνδέσμου Αρτοποιών Σύρου για ανάδειξη νέου Δ.Σ. εκλέχτηκαν: Ν. Κουμαριανός Πρόεδρος, Μ. Ζωσιμά Αντιπρόεδρος, Μ. Δάσκου Γ.Γ., Ισ. Ρούσσος Τάμιας, Ανδρ. Μπεϊζαντέ και Ειρήνη Παντελή Σύμβουλοι.
- Κατά τη χοροεσπερίδα της «Μέριμνας του Φυματικού» στις 13/2 στη Λέσχη «Ελλάς» και την οποία παρουσίασε στο κοινό η Πρόεδρος της «Μερίμνης», Μαρία Δουράτσου, έπαιξε η ορχήστρα Κουρή-Καράμπελα και τραγούδησε η γνωστή αοιδός Νίτσα Παπαιωάννου. Ακολουθήστε λαχειοφόρος αγορά με πλουσία δώρα, στην επιτυχία την οποία συντέλεσαν οι επίλεκτοι νέοι της πόλης μας Λεμονάκης, Τάντουλος, Σαμψωνίδης, Απέργης και Γενάδιος.
- Πολλά τετράποδα, όπως άλογα, γαϊδούρια ή μουλάρια φορτωμένα με καφάσια κατακλύζουν καθημερινά τους δρόμους της Ερμούπολης, παρουσιάζοντας, αν μη τι άλλο, ένα φολκλορικό θέαμα. Και ενώ τα ταλαίπωρα ζώα είναι παραφορτωμένα και αγκομαχούν τροχάζοντας, οι αναισθητοί γαϊδορολάτες τους κάθονται πάνω τους, τα χτυπούν κατά βούληση και τραγουδούν και ραχατίδικους αμανέδες!
- Εμφανίστηκε πρόσφατα στην Άνω Σύρα η νόσος της πολιομυελίτιδας.
- Μετέφερε το ιατρείο του στην Αθηνά ο επί σειράν ετών έγκριτος ιατρός της πόλης μας Μιχαήλ Γρύσπος.
- Ο Δήμαρχός μας Επαμεινώνδας Παπαδάμ, συνοδευόμενος από τον Δημοτικό Σύμβουλο Βαΐτση Βάγια, μετέβη στις 16/2 στην Εισαγγελία Πρωτοδικών και κατέθεσε μήνυση κατά του πρώην διευθυντή της Ηλεκτρικής Εταιρίας Κίμωνα Ρόκκα, για εξύβριση και δισφήμιση μέσω κυκλοφορήσαντος απ' αυτόν φυλλαδίου, σχετικά με τον ηλεκτρισμό της πόλης.
- Το βράδυ, στις 19/2, γλίστρησε και κατέπεσε από την μαρμαρίνη σκάλα του σπιτιού της, βρίσκοντας ακαριαίο θάνατο, η γηραιά συμπολίτισσα Μαριάνθη Βαλαμπού.
- Θάνατος στις 22/2 της Ελένης Εν. Ξοχάκη, αδελφής του πρώην Δημάρχου Αθηναίων Κοτζιά και προσφιλούς συζύγου του τέως Δημάρχου Ερμουπόλεως Ευάγγελου Ξοχάκη. Κατά την εξόδιο ακολουθία στο Μητροπολιτικό ναό επικήδειο λόγο εκφώνησε ο αρχιμανδρίτης Φιλόθεος Μπαϊλας.
- Το δικηγορικό γραφείο του Ελευθερίου Πλουμιστού μεταφέρθηκε απέναντι από το ΙΚΑ.
- Πέθανε στις 24/2 ο σεβαστός συμπολίτης μας βιομήχανος Γεώργιος Βαμβακάρης, ιδρυτής και γενικός διευθυντής της Α.Ε. Κατεργασίας Ναξιακής Σμυρίδας.
- Θάνατοι: Ι. Γρυμάνη παλαιού κουρέα και Πέτρου Πρίντεζη ή Μάη κρεοπώλη.

ΜΑΡΤΙΟΣ

- Το Σάββατο 6/3 ο Σύνδεσμος Συριανών Πειραιώς-Αθηνών οργάνωσε αποκριάτικη βραδιά στο κέντρο «Νέον Ακταίον» του Νέου Φαλήρου με πικάντικους μεζέδες, άφθονη ρετσίνα, γλέντι χορό και τραγούδι.
- Μεταξύ του Προέδρου της Εργατικής Εστίας Σύρου Ι. Ρούσσου και του μουσικού Νίκου Μάστορη υπογράφηκε σύμβαση για δημιουργία μικτής χορωδίας, που θα απαρτίζεται από μέλη της Εστίας.
- Έναρξη σειράς παραστάσεων στο θέατρο «Απόλλων» από το θίασο οπερέτας-επιθεώρησης του Ζουλ Καστοριάδη.
- Ξεκίνησε στο νησί μας η διανομή των δεμάτων της Αμερικανικής Βοήθειας. Μοιράστηκαν 568 δέματα σε ενδεείς, 280 σε υποσιτιζόμενα άτομα, 450 σε φιλανθρωπικά ιδρύματα και 629 δέματα σε Πρόσφυγες εκ Ρουμανίας.
- Από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας προκυρήχθηκε διαγωνισμός για την κατάταξη 1000 νέων μαθητών στην ενταύθα Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών. Από αυτούς οι 300 θα προέρχονται υποχρεωτικά από Παιδουπόλεις και Ορφανοτροφεία.
- Το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε την κοπή επί της πλατείας Μιαούλη και προ των γραφείων Καρέλλα, δένδρων.
- Το τμήμα του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Σύρου θα δέχεται δια του τοπικού Προέδρου του ιατρού Διον. Αλιβιζάτου δωρεάν άπορους συμπολίτες μας για ιατρικές εξετάσεις κάθε Τρίτη και Παρασκευή.
- Απεβίωσε ενταύθα από εγκεφαλικό επεισόδιο ο Οικονομικός Έφορος Σύρου, Παρασκευάς Μακρόπουλος, 42 ετών.
- Κατά τις αρχαιρεσίες του «Άρη» Σύρου εκλέχτηκαν: Αντ. Μπέρτος, Πρόεδρος και Αντ. Δαρόπουλος, Κ. Γαβιώτης, Ν. Δεσύπρης ή Στινάκης, Χρ. Χαλκιάς, Γ. Κουϊνάκης ή Καρτερός, Εν. Ανύσιος και Δ. Κατελάνος.
- Η Εργατική Εστία Αθηνών δεν ενέκρινε πίστωση ώστε να παρακολουθήσουν τις θεατρικές παραστάσεις του Ζουλ Καστοριάδη στο θέατρο Απόλλων 650 συμπολίτες μας μέλη της Εστίας.
- Το Εργατικό Κέντρο Κυκλάδων με επιστολή του προς το Δήμαρχο Ερμούπολης διαμαρτύρεται για τον ανύπαρκτο φωτισμό των συνοικιών.
- Το Λύκειο Ελληνίδων οργάνωσε άψογη εορτή για την επέτειο της Εθνικής Παλιγγενεσίας ενώπιον πολυπληθούς κοινού. Εισήγηση έκανε η Α. Ματθαιάσου και ακολούθως μίλησε ο καθηγητής Γ. Μανζώρος, η μικτή χορωδία του Λυκείου υπό τη διεύθυνση του Ν. Μάστορη τραγούδησε πατριωτικούς σκοπούς και η Ρίτα Δράκου απάγγειλε τον Εθνικό μας Ύμνο. Στη συνέχεια παίχτηκε το μονόπρακτο δράμα του Βελισάριου Φρέρη «Μπροστά στο Θάνατο», με πρωταγωνιστές τους: Ν. Μάστορα, Ρ. Μπουντούρη, Παπαδάκη, Οικονομίδου, Παντελή και Γεροκωστόπουλο. Η σκηνοθεσία ήταν του Ν. Κρίνου και τα σκηνικά του Γ. Φρέρη.
- Θάνατος Γ. Ασλάνη συνταξιούχου πλοηγού.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

- Την Κυριακή 4/4 έγινε στο στρατόπεδο η τελετή της ορκωμοσίας των νέων μαθητών της ΣΜΥ. Χοροστάτησαν ο Μητροπολίτης Φιλάρετος και ο Καθολικός Επίσκοπος Γεώργιος Ξενόπουλος. Μετά την ορκωμοσία μίλησαν ο ταξίαρχος Κ. Καρδαράς, που παρέστη ως εκπρόσωπος του ΓΕΣ, και ο διοικητής της Σχολής συνταγματάρχης Λάμπρος Μπέκας. Ακολούθησαν παρέλαση και δεξίωση του διοικητή.
- Σε βαθύτατο γήρας απεβίωσε η σεβαστή δέσποινα της πόλης μας Μαριγώ Βας. Ρεθύμνη, μητέρα των εφοπλιστών Νικόλα και Μηνά Ρεθύμνη.
- Έλαβε υποτροφία από την Ιατρική Σχολή Αθηνών ο Δημήτρης Σιδέρης.
- Τελέστηκε στον Άγιο Γεώργιο μνημόσυνο για την μετακομιδή των οστών του ηρωικός πεσόντος κατά τον Εμφύλιο συμπολίτη μας Γεωργίου Αχ. Μαυρομουστάκη, εφέδρου ανθυπολοχαγού. Άγημα της ΣΜΥ απέδωσε τιμές.
- Ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος Πρόεδρος Εφετών Αιγαίου Ηρακλής Κουμούτσης. Το Εφετείο Αιγαίου, δημιούργημα των νικηφόρων Βαλκανικών Πολέμων 1912-13, ιδρύθηκε στην Ερμούπολη από τον Ελευθέριο Βενιζέλο.
- Ο αρχιμανδρίτης Φιλόθεος Μπαΐλας διορίστηκε καθηγητής θεολογίας στο Γυμνάσιο Θηλέων.
- Η συριανή μαθητιώσα νεολαία έδωσε βροντερό παρών, στο πλαίσιο της πανελλαδικής εκδήλωσης διαμαρτυρίας, μετά την ιταμή δήλωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Αγγλίας 'Ηντεν, «'Ο, τι θεωρεί κλειστό το ζήτημα διμερών διαπραγματεύσεων, για την Ένωση Κύπρου-Ελλάδος». Οι μαθητές όλων των Γυμνασίων μας συγκεντρώθηκαν το πρωί της Πέμπτης 8/4 στη θέση «Βαπόρια», απ' όπου προχώρησαν συντεταγμένοι προς το κέντρο της πόλης βαστώντας πλακάτ με συνθήματα υπέρ της Κύπρου. Πρώτα μετέβησαν στην πλατεία Κανάρη και κατόπιν στην πλατεία Μιαούλη, όπου γονυκλινείς προ της προτομής και του ανδριάντα των ηρώων έψαλαν εν χορώ τον Εθνικό μας Ύμνο και ζητωκραύγασαν υπέρ της Ένωσης. Στη συνέχεια έφτασαν στο μνημείο των Ηρώων, όπου κατά τη διέλευσή τους προ του βιβλιοπωλείου Σταθόπουλου, ο Στάθης Σταθόπουλος μοίρασε στους νέους και τις νέες δεκάδες γαλανόλευκα σημαίακια. Στο Ηρώον μίλησε στους μαθητές ο αρχιμανδρίτης Μπαΐλας και κατόπιν κατατέθηκαν δάφνινα στεφάνια από όλα τα Γυμνάσια. Καθ' όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης κρούονταν οι καμπάνες των ναών και τα ελλιμενισμένα πλοία σφύριζαν παρατεταμένα. Κατόπιν η μαθητιώσα νεολαία επέστρεψε στην πλατεία Μιαούλη όπου από την εξέδρα εκφώνησε διαπρύσιο λόγο και πάλι ο Φιλόθεος Μπαΐλας, όπως και ανά ένας μαθητής-τρια από κάθε Γυμνάσιο. Στο τέλος εψάλη δέηση στην Μεταμόρφωση, και όλοι οι μαθητές εν χορώ έψαλαν «Τη Υπεμάχω».
- Με εξαιρετική λαμπρότητα γιορτάστηκε στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη Πειραιά η 54^η επέτειος του Συνδέσμου Συριανών. Τη θεία λειτουργία τέλεσε ο συμπολίτης μας Επίσκοπος Σταυρουπόλεως Πολύκαρπος Λιόσσης. Ακολούθησε περιφορά της εικόνας του ναού και του Λαβάρου του Συνδέσμου υπό τους ήχους της φιλαρμονικής του Δήμου Νίκαιας.

Συμμετείχαν άγημα της Αστυνομίας και πρόσκοποι. Μετά την περιφορά μίλησε στον προαύλιο χώρο του ναού ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αλέξανδρος Δρακάκης και ακολούθως οι εορταστές κατέβαλαν τα τραπέζια της πλατείας, όπου κατά τα ειωθότα τους προσφέρθηκαν άρτοι, ποτά και συριανά λουκούμια.

- Ενώπιον του Κακουργιοδικείου Σάμου εκδικάστηκε η υπόθεση του Ιάκωβου Μ. ή Κατσαλίδα και του συνεργού του Π.Φ. , κατηγορούμενων για το φόνο του Μιχαήλ Βαφέα ο οποίος είχε λάβει χώρα τη νύχτα της 13/12/53 στη συνοικία Νεάπολη. Μετά την ακροαματική διαδικασία οι ένορκοι τους κήρυξαν αθώους! Συνήγορος υπεράσπισης παρέστη ο Κων. Κριτσίνης.
- Θαυμάσια ήταν η απόδοση των ψαλμών της χορωδίας του Αγίου Νικολάου, που διηύθυνε ο Αντώνης Μπόννης, κατά την Μεγάλη Εβδομάδα.
- Το πρωί της Κυριακής του Πάσχα ρίχτηκαν χιλιάδες κροτίδες και βαρελότα στην Πλατεία Μιαούλη.. μπροστά από το Α΄ Αστυνομικό Τμήμα!
- Η Δημοτική Βιβλιοθήκη λειτουργεί καθημερινά από τις 25/4.
- Κατά το μήνα Απρίλη έγιναν στα εργοστάσια της πόλης μας 34 προσλήψεις εργατών, 9 απολύσεις, ενώ τέθηκαν σε διαθεσιμότητα 350 εργαζόμενοι.
- Νέο στιλβωτήριο «Το Άριστον» άνοιξε στην αγορά ο Στυλ. Κόσμας.
- Θάνατοι: Γ. Δούναβη, προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου Άνω Σύρας, Ανδρέα Βαλμά πρώην εμπόρου ειδών κιγκαλερίας, Άννας Π. Χατζηλία μητέρας των βιομηχάνων Εμμανουήλ και Γεωργίου Χατζηλία, και του παλαιού αρτοποιού Ζαχαρία Μεντάκη 84 ετών.

ΜΑΙΟΣ

- Κατόπιν εισήγησης του Νομάρχη Κυκλάδων απενεμήθη στον ευρισκόμενο στην Αμερική συμπολίτη εφοπλιστή Ιωάννη Κοσμά ο Χρυσός Σταυρός του Βασιλικού Τάγματος Γεωργίου Β΄, για την μεγάλη προσφορά του προς τη γενέτειρα Σύρα.
- Συνεχίζεται η ανοικοδόμηση του τουριστικού ξενοδοχείου στην πλατεία Κανάρη. Την οικοδόμηση του β΄ ορόφου ανέλαβε κατόπιν δημοπρασίας ο Ηλίας Φραγκάκης, αντί 300.000 δραχμών.
- Άρχισε τις εμφανίσεις της η νεοσύστατη χορωδία Σύρου. Η χορωδία απαρτίζεται από 32 ερασιτέχνες Συριανούς-νέες υπό τη διεύθυνση του Νίκου Μάστορη.
- Ο υπάλληλος της Λέσχης «Ελλάς» Μιχάλης Γιαννίρης βρήκε στη Λέσχη, μετά από τους διάφορους χορούς, πολλά ξεχασμένα αντικείμενα, τα οποία παρέδωσε στη Χωροφυλακή.
- Ξεκίνησαν τα μαθήματα Αγγλικών, για αρχάριους και προχωρημένους, της νέας καθηγήτριας Αγγλικών της Εμπορικής Σχολής, Θέμιδος Καλής.
- Κατά τις αρχαιρεσίες του αρτισύστατου σωματείου «Νεοπολεμιστών Σύρου» εκλέχτηκαν οι: Γ. Αρσενικός, Δημ. Ρούσσος, Ιωαν. Ρούσσος, Γερ. Γάγκος, Ελ. Βαζαίος, Ιακ. Παλαιολόγος και Κων. Καλογεράκης.

- Σε αίτημα των Επαγγελματιοβιοτεχνών και Εμπόρων Σύρου, όπως αυτοί συνέλθουν στον κινηματογράφο «Αθηνά», η Χωροφυλακή δεν τους παρέσχε άδεια.
- Οι τελευταίες ομαδικές απολύσεις 500 εργατών ΑΚΕΣ (Κουλούρης), οι τμηματικές απολύσεις στο εργοστάσιο Κωνσταντινόπουλου, η έναρξη απολύσεων στου Βελισσαρόπουλου και οι ψίθυροι, που ακούγονται για προσεχείς απολύσεις στα κλωστήρια Μπαρμπέτα και Κρυστάλλη, έχουν οδηγήσει σε απόγνωση τους εργατοϋπαλλήλους του νησιού.
- Αχτίδα αισιοδοξίας για τον τόπο αποτελεί ο εσχάτως γενόμενος εξωραϊσμός του ιστορικού καφενείου της πλατείας «Πάνθεον», από τους ρέκτες διευθυντές του Γ. Γαβαλλά και Λεον. Ρούσσο.
- Την Κυριακή 25/5 ο «Φωστήρας», ομάδα Α΄ κατηγορίας Αθηνών, νίκησε στο γήπεδο της ΣΜΥ του τοπικού «Άρη» με 2-1. Στον αγώνα διακρίθηκε ο μεσοεπιθετικός του «Άρη» Μιχάλης Δαμίγος.
- Κατά τους διεξαχθέντες στο Γυμναστήριο ετήσιους σχολικούς αγώνες Μ.Ε. μεταξύ των Γυμνασίων Σύρου, Νάξου, Άνδρου, Πάρου και Τήνου πρώτευσαν τα Γυμνάσια Σύρου με 9 νίκες. Διακρίθηκαν για τις επιδόσεις τους, ο Β. Δάρρας, ο Παπαγούνας και η Ρένα Μουχτοπούλου.

ΙΟΥΝΙΟΣ

- Νέος πρόεδρος του Βαρδάκειου και Πρωΐου Νοσοκομείου ανέλαβε ο δικηγόρος Γεώργιος Θραψιάδης.
- Οι εργαζόμενοι του νησιού μας προσπαθούν με κάθε τρόπο να προλάβουν την ολοσχερή οικονομική κατάρρευση των τοπικών βιομηχανιών. Η άρτι εκλεγείσα Μεγάλη Επιτροπή, που αντιπροσωπεύει ολόκληρη την τάξη των εργαζομένων, αναχώρησε για την Αθήνα έχοντας επικεφαλής της τον Μητροπολίτη Φιλάρετο. Η Επιτροπή απαιτεί, μεταξύ άλλων, από την Κυβέρνηση Παπάγου την εγκατάσταση στο λιμάνι μας της πλωτής δεξαμενής, τη λειτουργία ναυπηγείων στη Σύρα, την πιστοδότηση της Βιομηχανικής, Εμπορικής, Επαγγελματικής και Βιοτεχνικής Τάξης του νησιού, μέσω Εμπορικών Τραπεζών με ευνοϊκούς όρους και τη μεταρρύθμιση του τρόπου εισαγωγής από το εξωτερικό υφασμάτων Ελλάδα.
- Άρχισαν τα έργα διαπλάτυνσης της προκυμιάς, από τη γωνία λουκουμοποιείου Σταματελάκη μέχρι τη λαχαναγορά.
- Με κάθε εκκλησιαστική λαμπρότητα γιορτάστηκε η επέτειος της ευρέσεως της εικόνας του Αγίου Δημητρίου. Συλλειτουργήσαν οι Μητροπολίτες, Σύρου Φιλάρετος, Πρεβέζης Στυλιανός και Καστοριάς Νικηφόρος. Ακολούθησε περιφορά της εικόνας ανά την πόλη με τη συμμετοχή στρατιωτικού τμήματος, αγήματος του Λιμενικού, σχολείων και προσκόπων υπό τους ήχους της δημοτικής μπάντας.
- Μετά τη σημαντική ανάσχεση των εργασιών και τη γενόμενη εντός του έτους απόλυση του εργατοτεχνικού προσωπικού του υφαντήριου Φουστάνου, διέκοψε τη λειτουργία του και το εργοστάσιο Κουλούρη

απολύοντας όλο το προσωπικό του. Ήδη πάνω από 500 εξειδικευμένοι εργάτες παραμένουν άνεργοι, ενώ επίκεινται τμηματικές απολύσεις και από άλλα εργοστάσια.

- Στις 13/6 ο «Άρης» Σύρου και η «Προοδευτική» Πειραιά ήλθαν ισόπαλοι 0-0 για το κύπελλο Ελλάδος.
- Συνεχίζεται η ασφαλτόστρωση της οδού Βασιλίσσης Σοφίας και η επισκευή της πλατείας Ηρώων.
- Με κάθε επισημότητα και παλλαϊκή συμμετοχή έλαβαν χώρα από 26/6 έως 30/6 οι γιορταστικές εκδηλώσεις του πρώτου Ναυτικού Φεστιβάλ Σύρου, παρουσία των Υπουργών Παν. Κανελλόπουλου, Γ.Βογιατζή, Γ. Ράλλη και των Βουλευτών Κυκλάδων, Δ. Αλιπράντη, Τιμ. Πάρρη και Πάρι Λιαρούτσου.
- Το πρωί της Κυριακής 27/6 έγιναν τα εγκαίνια του παραρτήματος του Οίκου Ναύτου στην πόλη μας, το απόγευμα έλαβαν χώρα αγώνες κολύμβησης και λεμβοδρομιών και το βράδυ πραγματοποιήθηκε Ενετική Βραδιά με συμμετοχή πολλών πλοιαρίων και λέμβων φωταγωγημένων με πολύχρωμα φαναράκια. Άπλετα φωτισμένο με γιρλάντες ήταν και το ρυμουλκό «Ειρήνη Βερνίκου».
- Ακολούθησαν καύση βεγγαλικών και ρίψη πυροτεχνημάτων, ενώ οι γύρω λόφοι καταυγάζονταν από φωτεινές επιγραφές. Κατάφωτα επίσης ήταν και τα καμpanαριά και το λιμάνι καθ' όλη την περίμετρο του. Αργά το βράδυ δόθηκε χοροεσπερίδα στο προαύλιο χώρο του του Α' Δημοτικού Σχολείου (Ρολόι).
- Το πρωί της Δευτέρας 28/6 παρατέθηκε δεξίωση στο Δημαρχείο προς τιμή των Υπουργών, το απόγευμα έγινε χορευτική συγκέντρωση στη λέσχη Επισκοπείου και το βράδυ επισκέφτηκε τη Σύρα ο Υπουργός Δημοσίων Έργων Κων. Καραμανλής.
- Την Τρίτη 29/6 το πρωί έγινε δοξολογία στον Άγιο Νικόλαο, όπου παρέστησαν οι επίσημοι και το βράδυ της ίδιας ημέρας σε εξέδρα, που είχε στηθεί στην πλατεία Μιαούλη, το Λύκειο Ελληνίδων υπό τη διεύθυνση του Ν. Μάστορη τραγούδησε νησιώτικούς σκοπούς. Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε με ελληνικούς χορούς από το Λύκειο.
- Η συριανή ζωγράφος Κατίνα Πετροπούλου, με την ευκαιρία του Φεστιβάλ, φιλοτέχνησε με ακουαρέλες όμορφες ναυτικές απεικονίσεις.
- Δυσάρεστα γεγονότα συνέβησαν κατά την εμφάνιση της γνωστής μετζοπράνο Ασπασίας Σάππα στο θέατρο «Απόλλων», απάδοντα στο συριανό ήθος και κουλτούρα!
- Αρχικά, δράκα θεατών δυσανασχέτησε, διότι αυτή τραγούδησε χωρίς μικρόφωνο και στη συνέχεια ξέσπασαν σε ηχηρά γέλια και αποδοκιμασίες, όταν ερμήνευσε ακαπέλα τη Νυχτερίδα του Στράους, αντί για διάφορα άσματα του συρμού!
- Συχνά είναι τα ραντεβουδάκια στην μέση του δρόμων κατά την ημέρα, αλλά και στις γωνίες των στενών ή στην ακτή Τσιροπινά και στα «Εικοσιτέσσερα» κατά τη νύχτα, μεταξύ μαθητών-μαθητριών, αλλά και μαθητών με υπηρετριούλες, ενίοτε δε και με... νεαρές κυρίες!

- Θάνατοι: Παντελή Τοφή, Χρισόστομου Βουτσίνου καθολικού ιερέα, και Ελπίδας Δουράτσου, μητέρας του ιατρού της πόλης μας, Μάρκου Δουράτσου.

1954: Ο μαίστωρ Νίκος Μάστορης ανάμεσα στα μέλη της μικτής χορωδίας του, που άφησε εποχή στην Ερμούπολη

Άνω σειρά από αριστερά: Ιωσήφ Βακόνδιος-Νίκος Σαμψωνίδης-Παντελής Λιβάνιος-άγνωστος-Ρένα Ισιδώρου-Νίκος Φρέρης-άγνωστη-Αλέκος Παπαγούνας-Μπιντής-Κώστας Χατζηαντωνίου (ο ψηλός)-Κώστας Κωστόπουλος (ο κοντός) άγνωστος-Σούλα Ισιδώρου-Αλέκος Αγαλόπουλος-Γιάννης Παπαδάκης-Νίκος Χατζίρης-Σταύρος Πατέρας-άγνωστος.

Κάτω σειρά από αριστερά: Άννα Μαμίδου-Κούλα Νομικού-Καίτη Μονοπολη-Τέτα Οικονομίδου-Άννα Κωβαίου-Ιωάννα Τουτούζη-Νίκος Μάστορης-άγνωστη-Άννα Δερτούζου-Ιουλία Μαρκουίζου-Αγγελική Ρηγοπούλου-Σοφία Αντωνίου-Ρένα Μπουντούρη – Αρχείο Ελένης Χατζίρη

Ο έφεδρος Ανθυπολοχαγός Γιώργος Αχ. Μαυρομουστάκης (κάτω) που σκοτώθηκε στον αδελφοκτόνο Εμφύλιο Πόλεμο 1946-1949. Όρθιοι αριστερά: Αλ. Θεοδώρου, Π' Θανόπουλος, Ν. Ξένος, Ι. Βλαβιανός και Νώντας Θεοδώρου. Αρχείο Παύλου Θανόπουλου

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

Επιμέλεια κ. Ανδρέα Γ. Πασσά

τσαγαλύ, το	=	πρασινωπό
τσαγανό, το	=	φιλότιμο
Τσαγκαριό, το	=	τσαγκαράδικο, υποδηματοποιείο
τσαγκός, ο	=	δύστροπος, εριστικός
τσαγκουρνάω	=	γρατζουνάω
τσαγκουρνιά	=	γρατζουνιά
τσαγκούρνισμα, το	=	γρατζούνισμα
τσαερό, το	=	τσαγιερό, σκεύος τσαγιού
τσαίλι, το	=	χαλίκι ,κυρίως πήλινο
τσακιστά, τα	=	μτφ. ξηροκάρπια
τσακουμάκι, το	=	τσακμάκι, αναπήρας
τσαλαπετεινός, ο	=	μτφ, αντίστροφη έκφυση μαλλιών στα παιδιά
τσαλιμάκι, το	=	επιδέξια υπεκφυγή, τέχνασμα, τσαλίμι
τσαλιμιά, η	=	επιδέξια υπεκφυγή, τέχνασμα, τσαλίμι
τσαμακώνω	=	αρπάζω, συλλαμβάνω, τσακώνω
τσαμπουκαλής, ο	=	εριστικός, φασαριόζος, παλληκαράς
τσαμπούρνα, η	=	μουσικό όργανο, γκάιντα
τσαμπουρνάρης, ο	=	οργανοπαίχτης, τσαμπούρνας
τσαμπουρνάω	=	φλυαρώ, μωρολογώ
τσαούσα, η	=	θρασεία, καταφερτζού
τσαπατσοδουλειά, η	=	προχειροδουλειά
τσαπατσουλιάζω	=	κακονοικοκυρεύω, διευθετώ ακατάστατα
τσασκάκι, το	=	μικρό κυπελάκι
τσατιμάς, ο	=	ξύλοκατασκευασμένος τοίχος, τσατμάς
τσατσαρώνω, η	=	καυγατίζω, προπέτησα, αυθάδης
τσαχαλεύω	=	θορυβώ, ενοχλώ, σκαλίζω, αναμοχλεύω

Τιμή μας και χαρά μεγάλη

Της Αγνής Ζησιδου

«Τιμή μας και χαρά μεγάλη, να παρευρεθείτε στη βάπτιση του υιού μας, που θα ονομασθεί Χριστόδουλος».

Η πρόσκληση, γραμμένη πριν από 35 χρόνια, νοτισμένη βρέθηκε στα χέρια μου, όταν άνοιξα την παλιά ατέλειωτη αλληλογραφία μου. Αυτή που μου έδινε απέραντη χαρά εκεί γύρω στα 18 μου και συνεχίστηκε για πάρα πολλά χρόνια μετά.

«Φιλεναδούκλα μου, ξέχνα με πια σαν Κηπουρίδου. Από τον άλλο μήνα, θα λέγομαι κυρία Μανιάτη! Παντρευόμαστε με τον Παύλο, όπως κατάλαβες!»

«Αγνούλα μου, σήμερα πήρα στα χέρια μου το πτυχίο της Παιδαγωγικής Ακαδημίας και η πρώτη μου σκέψη είναι να γραφτώ και στο Οικονομικό της Νομικής».

«Αγαπημένη μου φίλη! Το γράμμα τούτο θα έχει αλλιώτικο ενδιαφέρον, αφού σου εκμυστηρευτώ, ότι εδώ και μερικούς μήνες, γνώρισα έναν υπέροχο νέον άντρα, με τον οποίο είμαι πολύ ερωτευμένη και περνάμε μαζί υπέροχα! Σ αγαπώ, Πίτσα».

«Ξαδελφούλα μου γειά σου! Πάλι τα ίδια και τα ίδια θα σου πώ, αφού ο στρατός είναι κάθε μέρα το ίδιο ανυπόφορος. Δεν περνάνε οι μέρες και περιμένω πώς και πώς, να απολυθώ και να δω τί θα κάνω επαγγελματικά. Βιάζομαι να επενδύσω στο πτυχίο της Σχολής μου και ν' αρχίσω επιτέλους να κατασκευάζω κτίρια».

«Αγαπιμένη μου εξαδέλφη Αγνή, είμαι καλά το αφτό ποθό και διασέ. Σήμερα θα πάω πάλι στο γιατρό γιατί πονάει η κηλιά μου. Μπορεί να μου αλλάξει τα χάπια μου. Ημπορεί και όχι. Χτες πήγα στον οδοντογιατρό να βγάλω το δόντι μου αλλά μου είπε θα μου το βγάλει την άλλη Παρασκευή, γιατί πρέπει πρώτα να μου περάσει ο πόνος. Αύριο θα πάω να δω τις αμιγδαλές μου, είναι φουσκωμένες και με τσούζουνε. Σε γλικοφιλάω, η αξέχαστη εξαδέλφη σου Κικίτσα»!

«Αγνάρα γειά σου! Πώς τα περνάς; Εγώ εδώ όπως τα ξέρεις. Βρήκες κανένανε; Άντε γιατί στο τέλος εμείς οι δυό μόνο θα μείνουμε στο ράφι, απ' όλη την τάξη μας. Έτσι τα βλέπω τα πράματα. Βιάζομαι να στο ταχυδρομήσω, γι αυτό σε φιλώ και σε χαιρετώ. Με αγάπη, Τέτα».

«Αγνή μου γειά σου! Σου γράφω τα ευχάριστα πρώτα-πρώτα. Μπήκα στη ΔΕΗ! Όπως το ακούς. Και χωρίς μέσον, φιλενάδα μου. Παίρνω 2.500 δρχ. και μπορεί σε δύο χρόνια να παίρνω και 2.700, μου είπαν. Τα δυσάρεστα τώρα, είναι πως χωρίσαμε με τον Γιάννη μετά από 10 ολόκληρα χρόνια όπως ξέρεις, κι αυτό με πονάει πολύ. Δεν νομίζω πως θα ξανακάνω άλλη σχέση στη ζωή μου, ο Γιάννης ήταν τέλειος και πάντα θα τον συγκρίνω».

«Καλή μου φίλη! Μου λείπεις και δεν ξέρω σε ποιόν να πω τον πόνο μου. Ο Έλπις με χαστούκισε εχθές κι όπως καταλαβαίνεις του έδωσα τα παπούτσια στο χέρι. Είμαι πάρα πολύ πληγωμένη. Μα πάρα πολύ!».

«Αγαπητή μου Αγνή, σε χαιρετώ!

Θα ήθελα πολύ να αλληλογραφούμε, γιατί η ζωή στο καράβι είναι πολύ δύσκολη και έχω ανάγκη από επικοινωνία με ανθρώπους που συμπαθώ. Ρώτησε τους γονείς σου, αν σε αφήνουν να μου γράφεις φιλικά. Κώστας Δημόπουλος, πλοίο «Ερατώ Κ.»

«Αγνή μου, συγγνώμη που δε σου έγραψα νωρίτερα, αλλά με το παιδί και τις δουλειές του σπιτιού, πίστεψέ με, δεν προφταίνω. Παντρεύτηκα πρώτη απ' όλες σας, βλέπεις, και

μήκα νωρίς στα βάσανα που λένε, αλλά όχι, όχι, δεν παραπονιέμαι, γιατί ο Χρήστος μου με βοηθάει και μ' αγαπάει πολύ. Η φίλη σου Χριστίνα».

«Ξημεροβραδιάζομαι στα εργαστήρια, φιλενάδα, τρελά ερωτευμένη μ' ένα κατάξανθο γιατρό γαλανομάτη. Μαίρη»

Κι άλλα, κι άλλα γράμματα πολλά, γεμάτα συναισθήματα, μυστικά, ονειροπολήσεις, απογοητεύσεις και νέα αδιάφορα ή συνταρακτικά.

Ένα-ένα, τα αντιστοιχίζω με το σήμερα και βλέπω πως... ο Χριστόδουλος που είδα γυμνό στη βάφτισή του, σήμερα, στα 35 του, κλεισμένος στο δωμάτιο του, καπνίζει ολημερίς, χτυπάει τους γονείς του, στριγκλίζει και κλωτσάει, όταν δεν παίρνει τα φάρμακά του και κοιμάται με τις ώρες, όταν τα παίρνει στην ώρα τους. Η Λίτσα που χώρισε απ τον «τέλειο» το Γιάννη που δεν συγκρινόταν με κανένα, παντρεύτηκε τον Σταύρο που είναι «ο καλύτερος στον κόσμο!».

Η φίλη που μου είπε να ξεχάσω το επίθετό της γιατί παντρεύεται, μετά από δύο γάμους διατηρεί και πάλι το πατρικό της επίθετο. Ο ξάδελφός μου, ο στρατιώτης, είναι συνταξιούχος πια πολιτικός μηχανικός και η ξαδέλφη μου, η γνωστή, τρέχει ακόμα στους γιατρούς ολημερίς, σε διαφορετική ειδικότητα τη μέρα.

Η Πίτσα, τον παντρεύτηκε τον υπέροχο άντρα και έφτιαξαν μια υπέροχη οικογένεια.

Αυτή που τελείωσε δασκάλα και θα πήγαινε και στην Νομική, δεν άσκησε ποτέ επάγγελμα, αφού κι αυτή, για δεκαετίες τώρα, τρέφεται με ψυχοφάρμακα.

Η χαστουκισμένη(!) τον παντρεύτηκε μετανοημένο και της φέρεται από τότε με το γάντι.

Ο ναυτικός, -τι κρίμα!- μου παραμένει τελείως άγνωστος. Μάλλον... δεν θα μου επέτρεψαν οι γονείς μου να του γράφω και τον διέγραψα από τη μνήμη μου.

Η Χριστίνα που παντρεύτηκε νωρίς-νωρίς, χήρεψε και νωρίς-νωρίς και «ζει πια για το παιδί της μόνο».

Η Μαίρη, η γιατρίνα, τον παντρεύτηκε κι αυτή τον ξανθό της το γιατρό και παράλληλα συνέχισε να κάνει αυτό που από παιδί αγαπούσε. Να γράφει ασταμάτητα και να εκδίδει το ένα βιβλίο πίσω απ το άλλο. Να πρωτοστατεί σε παγκόσμια ειρηνικά κινήματα και να νοιάζεται για την υγεία και το περιβάλλον.

Τέλος, όπως προέβλεψε η Τέτα, απ' όλη την παρέα, μόνο εμείς οι δυο μείναμε ανύπαντρες. Αυτή να νταντεύει της φαμίλιας της τ' ανίψια και τα εγγόνια, κι εγώ να ξεφυλλίζω τρυφερά τις αλλοτινές ζωές των άλλων.

Ο ΕΘΙΣΜΟΣ ΜΟΥ ΜΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Του Στέλιου Παπουτσά

Ο ήλιος δυνατός, καλοκαιρινός, αντανακλούσε πάνω στα γυαλιστερά αλουμινένια πολυτελή σκάφη της κάποιας αναψυχής, στο λιμάνι της Ερμούπολης. Λικνιζόμενα, φανταστικά και απαστράπτοντα, προκαλούσαν την ήρεμη σκέψη μου και δεν εισχωρούσαν στον κόσμο της ψυχής μου.

Έτσι, ένιωσα την ανάγκη της περιπλάνησης και αναζήτησα τα πλοία του παρελθόντος. Εκείνα τα πλοία που πρωτογνώρισα. Τα πλοία, το σύντροφο το βιοποριστικό του τότε ανθρώπου. Του συνταξιδιώτη στην μικρή ή μεγάλη ζωή των παλαιμάχων νησιωτών. Εκείνα τα πλοία που έπαιρναν μορφές που ταίριαζαν στις ανθρώπινες προόδους και στις τέχνες των πολέμων, με ένα τρόπο που ταίριαζε στις επιθυμίες της θάλασσας, σαν να τη σέβονταν.

Και ακολουθούσαν την κάθε εξέλιξη της τότε ανθρώπινης σκέψης στο πέρασμα του χρόνου, πάνω στη διαρκή κατάκτηση των μεγάλων ωκεανών και των μικρών πελάγων, με σκάφη που δεν προκαλούσαν την απλότητά της... Μετά, όλα άλλαξαν.

Αυτά τα πλοία σκέφθηκα. Για μια συνομιλία. Όπως εκείνη που έκανα όταν ήμουν παιδί μαζί τους. Περίεργο αλλά αληθινό. Κι αν εκείνα ήσαν σιωπηλά, εγώ καταλάβαινα ό,τι μου έλεγαν με την σιωπή τους.

Και έγινε η αιτία να ανασύρω σήμερα εικόνες του παρελθόντος. Του τότε. Όταν ένιωσα τον εαυτό μου να σκέπτεται.

Τον ενθυμούμαι να στέκεται κοιτώντας την Ανατολή. Μπροστά μου διέκρινα τη σιλουέτα δύο νησιών και από αυτά με χώριζε μια θάλασσα μ' ένα χρώμα γαλάζιο. Το ταύτισα με το χρώμα του ουρανού.

Αυτή τη θάλασσα την παρακολουθούσα ημέρες πολλές. Άλλοτε την εύρισκα πολύ γαλήνια. Έμοιαζε σαν μια όμορφη κοιμώμενη

γυναίκα, με απλωμένο το πλήθος των μαλλιών της, σε νωχελική ύπτια θέση, που αναμένει. Ήταν πολύ όμορφη και πολύ φιλική. Μερικές φορές, αναδεύουσα, ρυτίδωνε την ηρεμία της εικόνας. Κι' άλλες φορές την εύρισκα πολύ αγριεμένη, με τρικυμιώδη όψη, με αλαφιασμένους κυματισμούς, κτυπώντας με θυμούς τις στεριανές ακτές ή βραχονησίδες που τη συντρόφευαν, όταν τις συναντούσε στην αέναη κίνησή της. Και τη θαύμαζα και, σαν παιδί, τη φοβόμουν. Μα, παράξενο, και τότε την εύρισκα φιλική. Σαν δικό μου άνθρωπο, σαν προέκτασή μου.

Κάποτε, ο χαμηλός ορίζοντας ξεκαθάρισε. Μου είπαν πως φύσαγε μαΐστρος. Και τότε διέκρινα, σ' ένα καθαρίο φως, κι άλλα νησιά. Και πιο βόρεια και πιο νότια. Και είπα πως ήταν και πάλι πολύ όμορφα. Κι ένιωσα απέραντη γαλήνη.

Η ησυχία που επικρατούσε, είχε επιδράσει και πάνω στη θάλασσα που ήταν κι αυτή γαληνεμένη. Και με άφησε να διακρίνω πιο καθαρά, σαν να πλέει πάνω στα νερά ένα μικρό νησί απέναντι στην ανατολή. Πλαγιαστά με το λίγο πιο μεγάλο. Και μου είπαν το όνομά του. Την έλεγαν Δήλος και ότι από εκεί έβγαινε ο ήλιος, γιατί εκεί γεννήθηκε ο θεός Απόλλων από την Λητώ, όταν την έφερε εκεί ο Ποσειδώνας, ένας άλλος θεός, εκείνος των Ωκεανών. Κι ένιωθα εγώ πως, αφού ζούσα κοντά τους, ήμουν κάτι σαν ημίθεος.

Κατόπιν, σαν πέρασε λίγος καιρός, βρέθηκα στην άλλη μεριά, σ' αυτή που ο ήλιος πορφυρός, χάνεται στη θάλασσα. Και είδα ότι και από εκείνη τη μεριά πρόβαλλαν συνεσταλμένα κι άλλα νησιά. Και ήσαν και αυτά με χαμηλούς λοφίσκους. Σε μια γραμμή, σαν μικρά παιδιά σχολείου που βγήκαν περίπατο και η δασκάλα τους ήταν από την πλευρά που βρισκόμουν εγώ.

Και από εκεί που κοιτούσα, έβλεπα και πάλι θάλασσα. Μόνο θάλασσα. Μια απέραντη θάλασσα, που την ισιάδα της διέκοπταν μικρά νησιά. Τότε συνειδητοποίησα, ότι είχα γεννηθεί σ' ένα τόπο που τον αγκάλιαζε το μεγάλο υγρό στοιχείο της φύσης και ότι μέσα σ' αυτό το χώρο θα ζούσα και θα μεγάλωνα.

Ρώτησα μετά, πώς λέγεται αυτή η θάλασσα και μου είπαν ότι λέγεται Αιγαίο. Και μου άρεσε αυτό το όνομα. Έμαθα πως ήταν το όνομα ενός Βασιλιά των Αθηνών που τον έλεγαν Αιγαίο. Υπάρχει ένας μύθος πάνω σ' αυτό το όνομα και μια επιστημονική άποψη για το όνομα της θάλασσας, που μας τα εξιστορούν άλλοι αφηγητές.

Μετά μου είπαν, ότι οι κάτοικοι αυτού του μικρού νησιού που γεννήθηκα, ήσαν άνθρωποι ήρεμοι εργατικοί που κυρίως ζούσαν από τη καλλιέργεια της γης και λιγότερο από τη θάλασσα. Γι αυτό είχαν κτίσει τον οικισμό τους στο ψήλωμα ενός λόφου, λίγο απόμερα από την παραλία. Κάποτε ο υψηλός λόφος που στέγαζε τους κατοίκους του νησιού, ίσως ένιωσε μοναχικός και ζήτησε μια συντροφιά. Μια συντροφιά μόνιμη, ώστε από κοινού να αντιμετωπίζουν το μέλλον.

Και προθυμοποιήθηκε ο διπλανός λόφος, να καλύψει αυτή την ανάγκη. Κι έφερε κόσμο από τα γύρω νησιά και άλλες περιοχές, κοντινές και μακρινές και έκτισαν οι

νεοφερμένοι εκεί τον οικισμό τους. Κι έτσι οι πολιτείες του νησιού έγιναν δύο. Οι δίλοφες πολιτείες. Και η όψη του νησιού άλλαξε και έγινε ιδιόμορφη, με τις δυο πολιτείες να κρέμονται από τα ψηλώματα των δύο λόφων, των παλαιών κατοίκων και εκείνων των εποίκων. Κι αν στην αρχή, αυτή η συγκατοίκηση, παρουσίασε κάποιες δυσκολίες, ήλθε ο καιρός που μόνιασαν, αφού έσμιξαν οικογένειες με αίμα συγγενικό. Αν και κατά καιρούς κάποιοι απροσάρμοστοι, σκάβοντας τη γη βαθιά, της προκαλούσαν πληγές, μετά ενώθηκε η ιστορία τους και έγινε κοινή. Και εγώ μεγάλωνα εκεί κι έκανα φίλους και παρέες.

Με τις παρέες μου συχνάζαμε στα «Κύματα». Μια παραλιακή μικρή ζώνη. Ένα βήμα από το πολυσύχναστο κέντρο της πόλης με μια θαυμάσια προσωινυμία. Τα «Κύματα». Εντυπωσιακή, καθοριστική, εκφραστική, ποιητική, ευρηματική, λαϊκής επινόησης προσδιοριστικού στοιχείου. Συνυφασμένη απόλυτα με το υπαρξιακό νόημά της. Της φυσικής υπόστασής της. Εκεί όπου προσμετράς, αν θέλεις και σήμερα, τη μεγαλοσύνη των κυμάτων ή θαυμάζεις τη δύναμή της. Εκεί που ακούς τον ήχο του φιλήματος στα υγρά χείλη της στεριάς κι αισθάνεσαι τη μυστική ερωτική νοηματική επικοινωνία της. Κι είναι άλλοτε απαλή και άλλοτε βίαιη και θορυβώδης σε αίσθηση κορύφωσης. Κι ακόμη, από εκεί μπορείς ν' αγναντέψεις, να θαυμάσεις, να ονειρευτείς, να στοχαστείς.

Αργότερα η παρέα άλλαξε στέκι και ακούμπησε στο «Μόλο» που ήταν μόνο βράχια. Τα γνωρίζαμε ένα- ένα αυτά τα βράχια και εκείνα μας γνώριζαν. Από εκεί χαιρετούσαμε τα πλοία, τους ταξιδιώτες. Όχι, σήμερα δεν γίνεται αυτό. Και ακούαμε το σφύριγμα των караβιών και κάναμε την κριτική μας, μια κι ο ένας ήχος ήταν βαρύς, ο άλλος χαρωπός, ο άλλος δίφωνος ή τρίφωνος. Αυτόν τον ήχο, που τον έπαιρνε ο αέρας και τον σκόρπαγε στο νησί και προκαλούσε στους νησιώτες διάφορα συναισθήματα, της χαράς, της συγκίνησης, της λύπης, ανάλογα με τον ερχομό ή το κατευόδιο των δικών τους. Όχι, ο κόσμος δεν ταξίδευε όπως σήμερα. Ήταν μόνο ταξίδι ανάγκης και οι συγκινήσεις των νησιωτών ήσαν μέσα στον τρόπο της ζωής τους.

Όταν σουρούπωνε, ανάβαμε και κανένα τσιγαράκι. Εκεί στα κρυφά του «Μόλου», κοιτώντας τα χρώματα της θάλασσας, στο αντιφέγγισμα του φωτισμού της πόλης.

Η γκαρσόνα μου έφερε τον καφέ μου και μου είπε «στην υγειά σας!». Συνήλθα και είδα πάλι τα πλοία της ιδιωτικής αναψυχής να προβάλλουν την πολυτέλειά τους και να εξακολουθούν να λικνίζονται στο λιμάνι. Η γκαρσόνα ήταν όμορφη και πήρα την μορφή της και την τοποθέτησα να αιωρείται πάνω από την ήσυχη θάλασσα του λιμανιού της Ερμούπολης...

Ερμούπολη

Προίκα μου, Ερμούπολη, που λάμπεις στο σκοτάδι,
που κάνει η ανάσα σου το πέλαγο ζεστό,
στα σκαλοπάτια σου κουρνιαζώ κάθε βράδυ
και τραγουδώ ψιθυριστά για ν' ακουστώ.

Στα μανουάλια εν' αργοτρέμουλο κεριών,
ξόμπλια και φύκια στα μαλλιά της παραλίας
και λιτανείες γελαστών περιστεριών
καθημερινά στις άσπρες πλάκες μιας πλατείας.

Στην πόλη των κρυφών θεών και των μαρμάρων,
στις γειτονιές των παιδικών μου των λυγμών,
αργοφωτίζονται στο γύρισμα των φάρων
τα μυστικά κι οι μπουκαμβίλιες των στενών.

Κι ως θα βουλιάζει ένα θαμπό δειλινό,
στο αεράκι του Μεγάρου η σημαία,
μπρος θα σταθώ σ' όποιο μ' απόμεινε κοινό
και: χειροκρότημα, υπόκλιση, αυλαία.

Το Τραγούδι της Μάνας

Ως φύσαγε το μελτέμι κι ανέμιζε την πάνα,
συλλάβιζες στο κύμα μ' ανάσες δανεικές,
νανούρισμα να γίνει, νέα κοπέλα μάνα,
και να μας αντρειώνει σε ώρες μυστικές.

Φώτιζες τις βραδιές μας σαν φέγγος νέας σελήνης,
στο γόνατο σου πάνω τσάκιζες το βοριά,
κυρούλα, που 'χες μάθει μονάχα να δίνεις
και πάντα να ορίζεις ζωή και πυρκαγιά.

Το πρώτο φευγιό σου στερνό σου ταξίδι,
και όπως ξεμακραίνει του κόσμου το παρόν,
γελάς κεκοιμημένη κι ωραία χωρίς φτιασίδι,
μάνα του πικρογέλιου και των πλατιών φτερών

Αποστροφή στο Φως
Μικρο Αυτοβιογραφικό

Δημητρα Μαντα

**Κι εσυ το φως
στο σχημα της θαλασσας
και των αντικρινων βουνοκορφων
που χαρασσουν τη μερα**

**που με κοιτας
κι αστραφτω εντος μου
καθως
που ημουν μικρη και χαθηκα
μπροστα σου
στον εκτυφλωτικους οριζοντες σου
και κλαιγοντας ειπα:
"το τελος του κοσμου"**

**Κι εσυ με πηρες απ'το χερι
και με γυρισες στη μανα μου
και μια ζωη τωρα σου το χρωσταω**

**Μ'ένα φωτομετρο λοιπον
πολυ καιρο τωρα σε ψαχνω
ωσπου σε βρισκω απεναντι μου
να γυροφερνεις τουτο το μικρο νησι
οπου, καθως το λεν'οι ανθρωποι,
εχεις στημενο τον αρχαιο θρονο σου**

**Ετσι εστησα κι εγω
εδω το σπιτι μου
να το κοιτας πρωι-πρωι
κι αυτο απο παντου να μπαζει
τη φωτεινοτητα σου**

Δημήτρας Μαντά: 'Αποστροφή στο φως. Μικρο αυτοβιογραφικό.' Μια αναγνώση από την Ελίνα Σταικού

Αποστροφή* στο φως. Επιστροφή στο φως. Διπλος χρόνος. Διπλή στροφή.

Φωτογραφία από την κ. Δήμητρα Μαντά

"Κι εσύ το φως", ο πρώτος στίχος αποτεινόμενος στο φως είναι ήδη μια διακοπή. Μια διακοπή που αντιπαραθετεί ("αντικρινών", "απεναντι") αναχρονιστικά το "κι εσύ" του φωτός στο "κι εγώ" της τελευταίας στροφής. Η πρώτη και η

τελευταία στροφή του ποιήματος βρίσκονται σε σχέση συγχρονίας, αναφέρονται στον ίδιο χρόνο, στο παρόν και την παρουσία της μέρας. Η συγχρονία όμως του "εσύ" και του "εγώ" επιτυγχάνεται μέσω της διακοπής της και της αναχρονίας της μνήμης, του εγκιβωτισμού του παρελθόντος. Μέσα από την αναδρομή της μνήμης που φθάνει ως την πρώτη στιγμή, την απαρχή του "εσύ" και του "εγώ" –υπάρχει όμως "εγώ" πριν και χωρίς το "εσύ"– η μέρα, το παρόν συγχρονώς διακοπείται, διαγράφεται ("χαρασσουν"), σχηματίζεται ("σχημα") στο συμπαγές ("βουνοκορφών") και υγρό ("θαλασσας") στοιχείο, μέσα από τη στατικότητα ("έχεις στημένο", "έστησα κι εγώ", "θρόνο", "σπιτί", "σε βρίσκω") και τη ρευστότητα, την κινητικότητα ("σε ψαχνώ", "σε βρίσκω να γυροφέρνεις", "μπαζει από παντού"). Είναι νωρίς. Μόλις αυγή. Το φως βρίσκεται ("σε βρίσκω") στην αρχή του πάντα ("πρωι-πρωί"). Μια αρχή όμως που σηματοδοτείται από ένα τέλος, "το τέλος του κόσμου".

Το "τέλος του κόσμου" στη μέση του ποιήματος, το τέλος, -τελεολογία, αποκαλυψη αλλά και απώλεια ("χαθήκα μπροστά σου")- προ-διαγράφει το επί τελους, το "ώσπου σε βρίσκω" προς το τέλος του ποιήματος, την ενθronιση του "εσύ" απεναντι στην επανιδιοποίηση του "εγώ" ("το σπιτί μου"). Η συγχρονία λοιπόν, η συμπτώση του παρόντος της πρώτης στροφής, της μέρας που μόλις χαραρίζει, και του παρόντος της τελευταίας στροφής –είναι ακόμη πρωι-πρωι-, της αρχής μιας μέρας που είναι ήδη μεστή φως, εγκατεστημένη ("θρόνος", "σπιτί"), εμπεριέχει ή εμπεριέχεται στην αναχρονία, στη διακοπή της μνήμης. Η διακοπή εντός του ποιήματος ("εντός μου"), η αναδρομή, η ενδοσκοπήση με αφορμή πάντα το βλέμμα του άλλου ("που με κοιτάς") που προηγείται, συμπίπτει –πάντα αναχρονιστικά- με τη διακοπή της αρχής του ποιήματος, με την αποστροφή του "κι εσύ" που εκκινεί και διατρεχει-διαγράφει ολοκληρωτό το ποίημα.

Η αποστροφή εκκινεί/εκκινείται (από) τη στροφή προς τα εσω μιας εσωστρεφείας όμως δοσμένης από τον άλλο, το άλλο, εξωτερικό φως που μετουσιώνεται σε εσωτερικό φως, "που με κοιτάς και αστραφτώ εντός μου". Το φως που δίνεται αρχικά ως επιφάνεια "στο σχήμα της θαλασσας", οψη εξωτερική, αντακλάται και μετατρέπεται σε λάμψη εσωτερική προσλαμβάνοντας το βάθος της μνήμης, φθάνοντας σε μια άλλη επιφάνεια, αυτή του αποκαλυπτικού και εκτυφλωτικού τέλους.

Επιφάνια□□"και ειπα□ το τέλος του κόσμου". Η πρώτη στιγμή, η πρώτη συνάντηση του "εσύ" και του "εγώ", αφηγημένη πλέον σε χρόνο παρελθόντα –αφήγηση, μύθος, αναπόληση χαμένης παιδικής ηλικίας ("που ημουν μικρή και χαθήκα"), νοσταλγία για τη μάνα, το σπίτι, τον κλειστό, προστατευτικό χώρο, το περιγράμμα "βουνοκορφών που χαράσσουν", την αγκαλία αλλά και το θερμό υγρό στοιχείο, "το φως στο σχήμα της θαλάσσης"- σηματοδοτεί την απώλεια, την απώλεια του "εγώ" και κάθε βεβαιότητας ή ασφαλείας που το συγκροτεί και το τρέφει μπροστά στο εκτυφλωτικό "εσύ", μπροστά σε οριζόντες που δίνουν το φως μόνο για να το αποσυρουν. Στο πιο φωτεινό σημείο, εκεί που η αρχή και το τέλος συμπίπτουν στη μέση του ποιήματος, η απόλυτη και αποκαλυπτική παρουσία του φωτός γίνεται σκοτάδι, τυφλώση, τραύμα, το τραύμα του άλλου, μπροστά στον άλλον ("μπροστά σου"), πίσω από το μύθο του "εγώ", της παιδικής αθωότητας.

Το τέλος του κόσμου όμως είναι εδώ μια άλλη αρχή. Αυτό που το φως αφαιρεί –που είναι το φως το ίδιο- το φως το ίδιο το επιστρέφει. Και αυτό που επιστρέφει είναι η ίδια η επιστροφή. "Κι εσύ", το "εσύ" ενός μυθικού χρόνου που φθάνει ως και συνεχίζει διακοπώντας το παρόν, "με πήρες απ' το χέρι". Το φως εδώ στο τέλος της αφήγησης, στο τέλος της μνήμης και στην αρχή της αναπόλησης, από σκληρό γίνεται στοργικό παραχωρώντας τη θέση του στο μύθο της μητροτητας και στη νοσταλγία της μάνας ("και με γυρίσες στη μάνα μου"). Το φως λοιπόν επιστρέφει, γυρίζει την επιστροφή. Η επιστροφή ωφείλεται στο φως ("και μια ζωή τώρα σου το χρωστάω") αλλά είναι μια επιστροφή χωρίς τέλος, ατερόμνη. Μια επιστροφή που παραμένει επιστροφή "μια ζωή τώρα". Ένα χρέος ανεκπλήρωτο.

Ο μύθος της επιστροφής στη μάνα δεν προσφέρει βεβαιότητα αλλά την αρχή της αναζήτησης□ "μ'ένα φωτόμετρο λοιπόν πολύ καιρό τώρα σε ψάχνω". Η "μικρή" του μύθου και της μνήμης πλέον στο χέρι κρατά φωτόμετρο, ξέρει να μετρά, να εκτιμά, να υπολογίζει, να ψάχνει και να βρίσκει ("ώσπου σε βρίσκω απέναντί μου"). Αυτό που βρίσκει όμως δεν είναι ο εκτυφλωτικός οριζοντας, το μυθικό μεγαλείο του φωτός αλλά με διάθεση πλέον παιγνιώδη και στοργική το αντικρίζει να γυροφέρνει ένα μικρό νησί ("ώσπου σε βρίσκω απέναντί μου να γυροφέρνεις τούτο το μικρό νησί"). Το μικρό νησί της μνήμης και της παιδικής ηλικίας υπό το βλέμμα πλέον της ενηλικίας γυναίκας που στοργικά ειρωνεύεται, κρατά αποστάσεις αλλά και νοσταλγεί το μύθο ("καθώς το λέν'οι άνθρωποι έχεις στημένο τον αρχαίο σου θρόνο") παίρνει πλέον τη θέση του μπροστά στο σπίτι ποτέ ενθρονισμένο, ποτέ γυροφέρνοντας. Το φως διατηρεί και τη στατικότητα και τη κινητικότητα του. Χαραρίζει, αλλάζει σχήματα, γυρίζει, γυροφέρνει, γίνεται το τέλος του κόσμου, σκληρός οριζοντας, ενθρονίζεται. Είναι αρχαίο, τωρινό, παντονόμοιο, πατρική ή μητρική φιγούρα, ιδέα και μύθος, τέχνη, γραφή, μικρό παιδί. Το βλέμμα της γυναίκας που έχει στηθεί επί τελους το σπίτι της απέναντί στο φως συναντιείται ξανά με το ήπιο αυτή τη φορά, μέστο αλλά πάντα νέο – είναι ακόμη πρωί- βλέμμα του φωτός ("να το κοιτάς πρωί-πρωί"). Η επιστροφή όμως δεν τελειώνει εδώ καθώς ("καθώς που ημουν μικρή") ο χρόνος, το παρόν της τελευταίας στροφής παραπεμπεί, συμπίπτει, επιστρέφει στο παρόν της πρώτης απο-στροφής, "κι εσύ το φως", στην αρχή και το τέλος της αφήγησης. Το σπίτι λοιπόν, αντί για κλειστός, καθορισμένος χώρος, διαπερνιέται, μπαζει από παντού το φως. Το φως που διατρέχει και ενοικεί, βριθεί μνήμης αλλά και ζωής, νοσταλγίας και καταφάσης, που χάνεται και επιστρέφει πάντα.

*Αποστροφή: ρητορικό σχήμα κατά το οποίο ο ομιλητής διακοπτόντας τη συνέχεια του λόγου απευθύνεται σε ορισμένο πρόσωπο ή πρόσωπα.

Η Ελίνα Σταϊκού είναι διδάκτωρ συγκριτικής φιλολογίας και μέλος του επιστημονικού και διδακτικού προσωπικού του Πανεπιστημίου του Λονδίνου.

Του Νίκου Σαλίβερου

ΑΡΓΟΥΜΕ ...-

Πάνω στα κόκκαλα τα ιερά

Πανάρχαιων προγόνων

Χτίσανε οι Κλασσικοί μας

Ακροπόλεις.

Σε ίδια κόκκαλα σεβαστά

Οι παππούδες μας χτίσανε

Εκκλησιές

Εμείς;

Στης ελευθερίας

Τη ραστώνη αναπαυόμαστε

Και κωλυσιεργούμε.

Τα εγγόνια μας

Χτίζουνε τι; πάνω

Σε «κινούμενα σχέδια»....

Αργούμε.....

Μαγική βραδιά από την ομάδα της Σύρου «Καβάφης» στα Ιωάννινα

Η Σύρος και η ομάδα «Καβάφης» δίδαξαν για άλλη μια φορά πολιτισμό και τέχνη! Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που τα λόγια είναι... πολύ φτωχά για να αποτυπώσουν

το μεγαλείο των στιγμών που μπορούν να... ταξιδέψουν κάποιον, μέσα σε μια μουσικοποιητική παράσταση.

Αυτό έγινε και το βράδυ του Σαββάτου στα Γιάννενα, όπου η ομάδα «Καβάφης» του πολιτιστικού συλλόγου Άνω Σύρου έδωσε ένα πραγματικό ρεσιτάλ με τα ποιήματα του Κωνσταντίνου Καβάφη και τα αντίστοιχα τραγούδια. Μια εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία με διοργανωτή το ίδρυμα «Ιωσήφ και Εσθήρ Γκανή», της πόλης. Ένα ίδρυμα με πολύ σπουδαίο κοινωνικό έργο στην περιοχή της Ηπείρου, αλλά και ιδιαίτερες πολιτιστικές ευαισθησίες.

Η παράσταση έγινε με αφορμή τα 100 χρόνια από την απελευθέρωση των Ιωαννίνων αλλά και των 150 χρόνων από τη γέννηση του μεγάλου Αλεξανδρινού ποιητή.

Ο Μπάμπης Κουλούρας στο βήμα

Ορχήστρα των Κυκλάδων

Επιμέλεια κ. Ανδρέα Γιαλόγλου
Σύντομο ιστορικό

Η Ορχήστρα των Κυκλάδων δημιουργήθηκε στα τέλη του 2010 από το Νίκο Κυπουργό και μια ομάδα μουσικών που όλοι τους ζουν στη Σύρο. Στις πρώτες της εμφανίσεις, τον Οκτώβριο του 2010, που ήταν αφιερωμένες στη μουσική του Νίκου Κυπουργού για το θέατρο και τον κινηματογράφο, συμμετείχαν η Μαρία Φαραντούρη, ο Αλκίνοος Ιωαννίδης και η Ντόρα Μπακοπούλου.

Νίκος Κηπουργός

Στη συνέχεια, το 2011, η ορχήστρα παρουσίασε ένα πρόγραμμα βασισμένο στο έργο του Μάνου Ελευθερίου, ερμηνεύοντας τραγούδια του συριανού ποιητή και στιχουργού, που τη μουσική τους έγραψαν μερικοί από τους καλύτερους έλληνες δημιουργούς. Στη συναυλία που έγινε το

Μάιο του 2011, συμμετείχε ο Μανώλης Μητσιάς. Το 2011 εμφανίστηκε ακόμη στο

Τεχνολογικό & Πολιτιστικό Πάρκο Λαυρίου, στη Μύκονο (με τη συμμετοχή του Δώρου Δημοσθένους) και στη Σύρο (με τη συμμετοχή της Νένας Μεντή).

Το 2012 παρουσίασε στη Σύρο (σε μια από τις συναυλίες συμμετείχε και η Ελευθερία Αρβανιτάκη), στην Πάρο, στη Ρόδο και στο Ίδρυμα "Μιχάλης Κακογιάννης" στην Αθήνα, ένα πρόγραμμα με μουσική και τραγούδια σημαντικών συνθετών μας για τον ελληνικό και το διεθνή κινηματογράφο.

Στις αρχές του 2013 η Ορχήστρα έκανε τρεις συναυλίες με τραγούδια από τη γνωστή σειρά «Εδώ Λιλιπούπολη», στις δύο από τις οποίες συμμετείχε και η Σαβίνα Γιαννάτου. Μέσα σ' αυτή τη χρονιά το ίδιο πρόγραμμα προγραμματίζεται να παιχτεί και σε άλλα νησιά των Κυκλάδων και της Δωδεκανήσου.

Είπαν για την Ορχήστρα των Κυκλάδων

Μαρία Φαραντούρη: *"Τέτοιες σημαντικές προσπάθειες είναι μια παρηγοριά στην εποχή που ζούμε... Μέσα από την αγάπη και τη συνεργασία δημιουργούνται οι ωραίες στιγμές στην Τέχνη".*

Ντόρα Μπακοπούλου: *"Το σπουδαίο αποτέλεσμα οφείλεται στο περίσσειμα της ψυχής τους..."*.

Μάνος Ελευθερίου: *"Είναι παρήγορο να γίνονται ακόμα και σήμερα στη Σύρο τέτοιες προσπάθειες με τόσο θαυμαστά αποτελέσματα".*

Ελευθερία Αρβανιτάκη: *"Με την Ορχήστρα των Κυκλάδων στη Σύρο συντελείται ένα θαύμα".*

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΕΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου, παρά τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, διετέθησαν για τις Εορτές του Πάσχα από το Ταμείο του Συνδέσμου, τα ακόλουθα ποσά σε αναξιοπαθούσες οικογένειες της Σύρου:-

Σε 47 οικογένειες από 50 Ευρώ, συνολικά 2.350 Ευρώ.

Από εισφορές Μελών του Δ.Σ, διετέθησαν στην Φιλόπτωχο Ενορίας Κοιμήσεως, για 10 οικογένειες από 50 Ευρώ, συνολικά 500 Ευρώ.-

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ

Από την κ. Ελένη Χατζίρη

Στις 5 Απριλίου 2013, ο Σύνδεσμός μας, πραγματοποίησε την καθιερωμένη πλέον παρακολούθηση των Γ' Χαιρετισμών εκτός Αθηνών, σε κάποιο εξοχικό Μοναστήρι.

Αφού περάσαμε τα Μέγαρα στα 8 χλμ. επισκεφθήκαμε την ΜΟΝΗ «Αγίου Ιερόθεου» και «Κοίμηση της Θεοτόκου της Κυπαρισσιώτισας». Η ίδρυση αυτής της Μονής ανάγεται στον 11^ο αιώνα από τον Όσιο Μελέτιο.

Ο πολιτιμότερος θησαυρός της όμορφης και ήσυχης αυτής Μονής είναι η θαυματουργός κάρα του Αγίου Ιερόθεου, Επισκόπου Αθηνών.

Το 1833 η Μονή διαλύθηκε και ανασυντάχθηκε από τον Αρχιμανδρίτη Πέτρο Βλατίδη το 1930.

Μέλη του Συνδέσμου

Το έτος 1937 ιδρύθηκε από τις μοναχές της Μονής το Τάγμα των Υπηρετουσών Μοναζουσών. Σήμερα η Μονή έχει 16 μοναχές και παρουσιάζει μεγάλη πνευματική άνθιση.

Το Καθολικό της Μονής είναι ιστορικής και αρχαιολογικής αξίας από απόψεως αρχιτεκτονικής και ζωγραφικής.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μας στη Μονή αφού ξεναγηθήκαμε και

κεραστήκαμε από τις μοναχές, αναχωρήσαμε με προορισμό τον Άγιο

Ιωάννη τον Μακρινό, στους πρόποδες των Γερανίων 22 χλμ. από τα Μέγαρα. Η διαδρομή μας έως εκεί ήταν φανταστική, ελαιώνες, αμπελώνες και δασώδεις περιοχές εναλλάσσονταν, τοπίο ξεχωριστής φυσικής ομορφιάς.

Επιβλητική Μονή, τετραώροφη, ως άλλο Αγιορείτικο Συγκρότημα (Κελιά, Αρχονταρίκι και Ξενώνες).

Σήμερα έχει 70 Μοναχές, οι οποίες φημίζονται παγκοσμίως για τα εκκλησιαστικά εργόχειρα, έργα τέχνης που φέρουν παραστάσεις από εικόνες Αγίων κεντημένες με το χέρι.

Το 1970 έγινε εκεί η μετακομιδή από την Μονή Μεταμόρφωσης Μετεώρων, τμήματος του αγίου λείψανου αριστερού χεριού του Αγίου Προδρόμου και της λειψανοθήκης με το αίμα του Ιωάννη του Πρόδρομου.

Αφού θαυμάσαμε την Μονή, ακούσαμε τους χαιρετισμούς από τις αγγελικές φωνές των μοναχών και πήραμε το δρόμο του γυρισμού με τις καλύτερες εντυπώσεις και αίσθημα χαλάρωσης και ηρεμίας.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΟΜΗΣ

Στις 26 Μαΐου 2013, ημέρα Κυριακή εορτάσθηκε η 77^η επέτειος από της ευρέσεως της θαυματουργού εικόνας του Αγίου Δημητρίου.

Το Σάββατο 25 Μαΐου τελέσθηκε Ιερά Παράκληση και Αγρυπνία και κατά τα καθιερωμένα η εικόνα τα μεσάνυχτα μετεφέρθη πεζή εις τον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, ακολουθούμενη από Ιερείς και πλήθος κόσμου.

Στις 26 Μαΐου επίσης στον αυλόγυρο του Ναού της Μεταμορφώσεως έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του αείμνηστου, πνευματικού και λαοφιλούς Ποιμενάρχου Δωρόθεου Α (Στέκα).

Την προτομή φιλοξένησε ο γλύπτης από την Τήνο Ιω. Καγιώργης με την ευγενή χορηγία του Αρχιμανδρίτη Δωρόθεου Γάγγου.

Τις τελετές ελάμπρυναν με την παρουσία τους οι Μητροπολίτες : Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου κ. Ιερόθεος, ο Φθιώτιδος κ. Νικόλαος και ο Σεβαστός και αγαπημένος μας Μητροπολίτης Δωρόθεος Β'.

Η προτομή του Ποιμενάρχη Στέκα, πλαισιωμένη από δύο Επισκόπους

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Έγινε η προγραμματισμένη τετραήμερη εκδρομή στην Καστοριά.

Ξεκίνημα από Αθήνα την Παρασκευή 7/6 το πρωί και επιστροφή στην Αθήνα την Δευτέρα 10/6 το βράδυ.

Η συμμετοχή ήταν ικανοποιητική και όλοι έμειναν πολύ ευχαριστημένοι.

Έχοντας ως βάση ένα πολύ καλό Ξενοδοχείο στην Καστοριά, έγιναν μονοήμερες εκδρομές όπως στις Πρέσπες, στη Φλώρινα, στο Νυμφαίο και σε αρκετά αξιοσημείωτα παρακείμενα μέρη.

Φυσικά στη επιτυχία συνετέλεσαν οι πολύ καλές καιρικές συνθήκες, και η οργάνωση της Εκδρομής από την Κυρία Μαίρη Πασσά, την οποία Ευχαριστούμε.

Ας Ευχηθούμε και του Χρόνου να είμαστε όλοι καλά να γνωρίσουμε καινούρια και αξιόλογα μέρη.

Μια παρέα από τους Εκδρομείς

Πάπιες στη Λίμνη Καστοριάς

Το Ξενοδοχείο

Διάκριση για τον γυναικολόγο Στέφανο Χανδακά

5/6/2013 22:09

Υγεία

Για πρώτη φορά γυναικολόγος αφαίρεσε την μήτρα 42χρονης Αγγλίδας μέσα από τον ομφαλό της και από σπή μόλις δυο εκατοστών!!

Εξαγωγή ιατρικών γνώσεων υψηλού επιπέδου, σε παγκόσμιο επίπεδο, κάνουν Έλληνες γιατροί, παρά την οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας, τα τελευταία χρόνια!!

Λαμπρό παράδειγμα η περίπτωση διαπρεπή Έλληνα, πρωτοπόρου στον τομέα του, γυναικολόγου χειρουργού **ο οποίος για πρώτη φορά στην Αγγλία αφαίρεσε την μήτρα 42χρονης Αγγλίδας μέσα από τον ομφαλό της και από σπή μόλις δυο εκατοστών!!**

Πρόκειται για τον Διδάκτορα του Πανεπιστημίου της Αθήνας **κ Στέφανο Χανδακά MD MBA PhD, πρωτοπόρο στην Ευρώπη χειρουργό γυναικολόγο**, ο οποίος εφαρμόζει στη χώρα μας εδώ και ένα χρόνο την επαναστατική **Επέμβαση Χωρίς Τομές Μέσω Φυσικών Οπών!!**

Η επέμβαση στην Αγγλία πραγματοποιήθηκε στις **30 Μαΐου** στο νοσοκομείο **Chelsfield Park** του **Λονδίνου**, προσκεκλημένος της διοίκησης του οποίου- **ως ο πλέον ειδικός- ήταν ο Δρ Χανδακάς.**

Η ασθενής ήταν 42χρονη Αγγλίδα με ινομυωματοδη μήτρα και δυσμηνόρροια, μητέρα τριών παιδιών.

Η πρόσκληση του Έλληνα γιατρού και η χειρουργική επέμβαση έγινε προκειμένου να ξεκινήσουν και στην Αγγλία αυτού του τύπου επεμβάσεις, μετά την Ελλάδα, Ολλανδία, Γερμανία, Βέλγιο και

ΗΠΑ, όπου ήδη γίνονται.

Η χειρουργική επέμβαση, την οποία παρακολούθησαν όλοι οι γυναικολόγοι του νοσοκομείου Chelsfield Park, διήρκεσε περίπου μια ώρα, στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία και η γυναίκα επέστρεψε σπίτι της λίγες ώρες μετά την επέμβαση!

«Την μέθοδο S.P.(Single Port Laparoscopy) που είναι εξέλιξη της λαπαροσκοπικής και προσφέρει σημαντικά πλεονεκτήματα για τις γυναίκες, εφαρμόζουμε πάνω από ένα χρόνο στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στο μαιευτήριο Μητέρα» ανέφερε ο Δρ Χανδακάς.

Στην Ελλάδα με την νέα μέθοδο έχουν γίνει δεκάδες γυναικολογικές χειρουργικές επεμβάσεις επίσης για την αφαίρεση κυστών, ενδομητρίωσης, ινομυωμάτων, ακόμη και για ολικές υστερεκτομές.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Σύμφωνα με τον κ Χανδακά, η νέα μέθοδος προσφέρει στις γυναίκες σημαντικά πλεονεκτήματα σε σχέση τόσο με την παραδοσιακή λαπαροσκοπική επέμβαση, όσο και το ανοιχτό χειρουργείο. Συγκεκριμένα η ασθενής:

- Επιστρέφει σπίτι την ίδια ημέρα (το 92% των γυναικών)
- Την επομένη ημέρα στις καθημερινές δραστηριότητες

- Αισθάνεται ότι δεν έχει χειρουργηθεί
- Δεν μένουν χειρουργικές ουλές στην κοιλιά της
- Ο πόνος είναι ακόμη πιο ήπιος

Οι επεμβάσεις μιας οπής πραγματοποιούνται στο μαιευτήριο ΜΗΤΕΡΑ στο πρώτο τμήμα που δημιουργήθηκε και λειτουργεί στην Ελλάδα και από τα πρώτα στην Ευρώπη ,SINGLE SITE LAPAROSCOPIC SURGERY IN GYNECOLOGY.

Σύμφωνα με τους επιστήμονες η νέα επαναστατική μέθοδος καθημερινά κερδίζει έδαφος σε σχέση με τις παλαιότερες και προτιμάτε από τις γυναίκες για τα πλεονεκτήματά της.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Η επιτυχία του Έλληνα γιατρού και της ομάδας του έχει ήδη τύχει διεθνούς αναγνώρισης καθώς ο Διδάκτορας του Πανεπιστημίου της Αθήνας κ Χανδακάς ήταν επίσημος καλεσμένος- ως επίτιμος ειδικός-expert επεμβατικής γυναικολογικής λαπαροσκοπικής χειρουργικής- του European society of Gynecological Endoscopy στο Ευρωπαϊκό Ενδοσκοπικό Γυναικολογικό Συνέδριο, το οποίο πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2012 στο Παρίσι.

Μάλιστα τότε ο Έλληνας γιατρός χειρούργησε ζωντανά στο πλαίσιο του συνεδρίου και ανέλυσε ταυτόχρονα στους 2.500 γυναικολόγους, απ' όλο τον κόσμο, τα πλεονεκτήματα της νέας επαναστατικής μεθόδου.

Περισσότερες πληροφορίες στο www.drchandakas.gr. Τηλ2106436258, 6974442000.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΣΤΗ ΣΥΡΟ

Από την Νινέττα Κοντογεώργη

Στον Ι. Ναό Αναστάσεως Σύρου

Για μία ακόμη χρονιά, την Κυριακή του Θωμά 12 Μαΐου 2013 τελέσθη από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ.κ. Δωρόθεο πανηγυρική Θεία Λειτουργία και περιφορά της εικόνας του Ι.Ν. Αναστάσεως στη Σύρο. Παρευρέθησαν οι αρχές της πόλης, ο πρόεδρος και μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας καθώς και πλήθος πιστών.

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Στις 9 Μαΐου 2013 στο Ίδρυμα Β. και Μ. Θεοχαράκη ο καταξιωμένος Συριανός ζωγράφος και Μέλος μας, Μιχάλης Μακρουλάκης, παρουσίασε την αναδρομική έκθεσή του με τίτλο «Μακρουλάκης, *Η Αρμονία των Εικόνων*», 1956-2013. Την έκθεση εγκαινίασε ο Υφυπουργός Πολιτισμού κ. Κ. Τζαβάρας.

Επ' ευκαιρία του εορτασμού των 180 χρόνων του ιστορικού Γυμνασίου Αρρένων Σύρου, η Ερμούπολη υποδέχθηκε τον Απρίλιο του 2013 τους Ολυμπιονίκες στην Υδατοσφαίριση, Βούλα Κοζομπόλη Βούλα Ζουγούρη και τον Γιάννη Κωστάκη, οι οποίοι ξεναγήθηκαν και θαύμασαν την Αρχιτεκτονική των κτιρίων.

Ο «Λόγος» των Κυκλάδων σε συνεργασία με το Σύλλογο Μικρασιατών Ερμούπολης Σύρου και την Ένωση Συνταξιούχων Ναυτικών Σύρου, ετίμησαν στις 18 Μαΐου στο Θέατρο «Απόλλων» τους Συριανούς ναυτικούς ποιητές Δημ. Βόικο, Τάκη Κυριτσόπουλο, Νίκο Σαλίβερο σε μια υπέροχη ναυτική, μουσική, ποιητική βραδιά.

Οι τρεις Ποιητές, και μέρος της σκηνής

Ομιλητές : Ο κ. Γιάννης Ρουσούνελος αναφέρθηκε στην Εφημερίδα «Βατσιμάνης». Ο ιατρός κ. Νίκος Λειβαδάρας, μεταξύ των άλλων αναφέρθηκε σε ένα στίχο του Οδυσσέα Ελύτη «Η Ελλάδα μόνο ποιητές και καλούς ναυτικούς μπορούσε να βγάλει», Ο κ. Μηλιός Γ. επεσήμανε τις στερήσεις και τη ζωή που βιώνουν ταξιδεύοντας. Την όλη παράσταση παρουσίασε με ευαισθησία η κ. Λίτσα Χαραλάμπους,

τιμώντας όλους τους Συριανούς ναυτικούς.

Επιλεγμένα ποιήματα διάβασαν ο δικηγόρος κ. Θάνος Θραψιάδης, η Συριανή ηθοποιός Εύη Αριστείδη και ο ηθοποιός Γιώργος Μιχαλάκης.

Τα μελοποιημένα ποιήματα απέδωσαν η κ. Έλσα Χαραλάμπους και Ανδρέας Γιαλόγλου.

Δημοσιεύθηκε στις 19 Μαΐ 2013

Προς τιμήν των τριών Συριανών ναυτικών ποιητών Δημήτρη Βόικου, Τάκη Κυριτσόπουλου και Νίκου Σαλίβερου.

Η βραδιά της 18ης Μαΐου του 2013 θα μείνει στην ιστορία του νησιού μας για δύο λόγους : Πρώτον, απεδείχθη ότι σε αυτό το νησί, κάποιои, έστω δρώντες ιδιωτικά, δεν ξεχνούν σημαντικούς συμπολίτες τους και τους τιμούν εν ζωή και όχι μετά θάνατον. Δεύτερον, διαπιστώθηκε για άλλη μια φορά ότι στο νησί μας υπάρχουν αξιόλογοι καλλιτέχνες και μη, που μπορούν αν θέλουν να οργανώσουν πολυδιάστατες εκδηλώσεις υψηλότατου επιπέδου με πολύ μεγάλη επιτυχία.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ο εκλεκτός Συμπατριώτης μας Γρηγόρης Λαπατάς προήχθη πρόσφατα σε Αρεοπαγίτη.

Αναμφίβολα η προαγωγή αυτή τιμά την Ελληνική Δικαιοσύνη, αλλά και τον ίδιο, τόσο για την Επιστημονική του κατάρτιση, όσο και για το άμεμπτο ήθος του.

Όλοι εμείς από τον Σύνδεσμο Συριανών του ευχόμαστε ολόψυχα κάθε επιτυχία στο Έργο του.

Παράδοση-Παραλαβή 6^{ης} Περιφερειακής Διοίκησης του Λ. Σ.

Ο Υποναύαρχος Λ.Σ. κ. Στυλιανός Παρτσαφάς παρέδωσε στον πλοίαρχο Λ.Σ. κ. Νικόλαο Σκευοφύλακα την Διοίκηση της 6^{ης} Λιμενικής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου (Νήσων Κυκλάδων –Σάμου – Ικαρίας - Φούρνοι).

Η τελετή παράδοσης – παραλαβής παλιάς και νέας ηγεσίας πραγματοποιήθηκε στις 19-4-13, ημέρα Παρασκευή, στην έδρα της 6^{ης} Περιφερειακής Δ/σης Ερμούπολης Σύρου.

Στην τελετή παρέστησαν εκπρόσωποι των θρησκευτικών, τοπικών, στρατιωτικών και πολιτικών αρχών.

Ο απερχόμενος Διοικητής Υποναύαρχος κ. Παρτσαφάς ευχαρίστησε θερμά τους φορείς της τοπικής κοινωνίας, καθώς και τους συναδέλφους του, για την αγαθή συνεργασία που είχε μαζί τους, ενώ ευχήθηκε στον νέο διοικητή «Καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο έργο του».

Με τη σειρά του ο κ. Σκευοφύλακας ευχαρίστησε με ιδιαίτερη συγκίνηση τον κ. Παρτσαφά και του ευχήθηκε κάθε οικογενειακή και προσωπική ευτυχία στην καινούργια του ζωή.

Ευχαρίστησε θερμά τους φορείς της τοπικής κοινωνίας και δήλωσε ότι θα σταθεί αρωγός του έργου των Λιμενικών Αρχών Κυκλάδων εν όψει της νέας τουριστικής περιόδου.

Υπενθυμίζεται ότι ο κ. Σκευοφύλακας είναι ένας έμπειρος και ικανότατος αξιωματικός του Λ.Σ., ο οποίος έχει υπηρετήσει για πολλά χρόνια σε Λιμεναρχεία Κυκλάδων ως Λιμενάρχης και άλλες υπηρεσίες

(Από το φυλλάδιο του Υπουργείου Ναυτιλίας).

Ο κ. Παρτσαφάς και ο κ. Σκευοφύλακας

ΗΜΙΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΣΤΗ ΣΥΡΟ

Από το Syrostopday.gr

Επετειακός Ημιμαραθώνιος ανθρωπιστικού χαρακτήρα στη Σύρο

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 11 Μαΐου στη Σύρο, με μεγάλη επιτυχία ο επετειακός ημιμαραθώνιος ανθρωπιστικού χαρακτήρα που ήταν αφιερωμένος στον αθλητή και ανθρωπιστή Στέλιο Κυριακίδη.

Ο αγώνας οργανώθηκε μετά από πρόταση της Εφόρου Διεθνών Σχέσεων της Ομοσπονδίας κας. Παρασκευής Λακαμίτου.

Το αγωνιστικό πρόγραμμα περιελάμβανε αγώνες δρόμου 1000, 3000 και 5000 μέτρων ενώ το αποκορύφωμα της διοργάνωσης ήταν ο Ημιμαραθώνιος των 22000 μέτρων.

Νικητής του Ημιμαραθωνίου ήταν ο Μπατάς Γεώργιος από την Παλλήνη Αττικής, ενώ πέμπτος τερμάτισε ο πρώτος συριανός αθλητής Αγησίλαος Μακριδάκης.

Φωτογραφία από τη Νινέττα Κοντογεώργη

Στις 24 Απριλίου 2013 και στο Βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ ο Μάνος Ελευθερίου παρουσίασε το βιβλίο του **ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ «Ο Μάρκος Βαμβακάρης και η Συριανή κοινωνία στα χρόνια 1905-1920.**

Το Άγιο Φως

Το βράδυ του Μ. Σαββάτου με ελικόπτερο της Πολεμικής Αεροπορίας κατέφθασε από τα Ιεροσόλυμα το Άγιο Φως το οποίο παρέλαβε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κος Δωρόθεος και μετά διενεμήθη στους ορθόδοξους Ναούς της νήσου μας, καθώς και στον καθολικό εφημέριο Ευαγγελιστριάς Ερμουπόλεως.

Αναβίωση του έθιμου της Τένεμπρας

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

Με πρωτοβουλία του χοροδιδάσκαλου του Λυκείου Ελληνίδων Σύρου κ. Νικ. Σολάρη και τη σύμφωνη γνώμη του Σεβασμιώτατου Επισκόπου Καθολικών κ. Φραγκίσκου Παπαμανώλη, αναβίωσε τη Μ. Παρασκευή στα γραφικά σοκάκια της άνω Σύρου το έθιμο της Τένεμπρας.

Η Τένεμπρα είναι ένα παραλληλόγραμμο ξύλο, το οποίο και στις δύο πλευρές του έχει στηριγμένα σε θηλιές σίδερα σε σχήμα **Π**. Περιστρέφοντας με ταχύτητα το ξύλο αριστερά-δεξιά τα σίδερα χτυπούν πάνω στο ξύλο, δημιουργώντας θόρυβο που μοιάζει με τις βροντές που ακούγονταν την ημέρα της Σταύρωσης του Κυρίου.

Διασχίζοντας τα όρια κάθε Ενορίας, τα παιδιά φώναζαν και χτυπούσαν την Τένεμπρα τρεις φορές ανά τέταρτο, προκειμένου οι πιστοί να πάνε στην Εκκλησία, γιατί τη Μ. Παρασκευή παλαιότερα οι καμπάνες στις καθολικές εκκλησίες δεν χτυπούσαν.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

1/04/2013 έως 30/06/2013

1) ΑΝΩΝΥΜΟΣ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
2) ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΙΩΤΗΣ	100 Ευρώ	Στη Μνήμη Νικολάου Χούμη και για τους σκοπούς του Συνδέσμου
3) ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΙΩΤΗΣ	100 Ευρώ	Στη Μνήμη Ευαγγέλου Τορνάρη και για τους σκοπούς του Συνδέσμου
4) ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΡΚΟΥΛΗΣ	400 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
5) ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ	100 Ευρώ	Στη Μνήμη Σπεράντζας Μαραγκού, συζύγου Αντωνίου.
6) ΠΑΓΩΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ-ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ	150 Ευρώ	Στη Μνήμη του αδελφού της Παναγιώτη Τσουκάτου.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Επειδή η χειμερινή περίοδος βρίσκεται στο τέλος, δεν υπάρχουν προγραμματισμένες εκδηλώσεις εκτός από την συνηθισμένη πλέον καλοκαιρινή Συνεστίαση στην Σύρο, η οποία θα γίνει στις 16 Αυγούστου 2013, ημέρα Παρασκευή.

Στο Ξενοδοχείο **Dolphin Bay** στον Γαλησσά, ώρα 21:00

Τιμή εισόδου 25 Ευρώ το άτομο, που θα περιλαμβάνει φαγητό, κρασί και αναψυκτικά.

Φυσικά θα υπάρχει μουσική από τον Πέτρο Παλαιολόγο και χορός κατά βούληση..

Για κρατήσεις και περισσότερες πληροφορίες να απευθύνεστε τις Κυρίες :

Μαίρη Πασσά Τηλ. 210 6547519 – 22810 86794 – 693 2474380

Ελένη Χατζίρη Τηλ. 210 8828521 – 694 7839200

Πόλα Μουχτοπούλου Τηλ. 210 8818896 – 693 2278084

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σας υπενθυμίζουμε τον Αριθμό Λογαριασμού μας
στην Εμπορική Τράπεζα **8 4 3 8 8 3 7 8**
για όσους επιθυμούν να καταθέσουν μια δωρεά
ή να πληρώσουν την συνδρομή τους

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

Το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα «Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΑΣΙΩΝ» ενοικιάζει τα ακόλουθα επτά (7) διαμερίσματα και χώρο στάθμευσης στην πολυκατοικία που βρίσκεται στην Ερμούπολη Σύρου στην οδό Ποσειδώνος 2 περιοχή Βαπόρια.

Διαμέρισμα	Εμβαδόν	Τιμή Εκίνησης
α) Ισόγειος χώρος στάθμευσης	55,70 τ.μ.	200,00€
β) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
γ) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
δ) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ε) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
στ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ζ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	580,00€
η) Γ' ορόφου	173,51τ.μ.	900,00€

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιδρύματος στην Σύρο κ. Νικήτα Γρυπάρη τηλ. 22810-81695 καθώς επίσης και με τα Γραφεία του Ιδρύματος στην Αθήνα στα τηλ. 210-3242952 & 210-3244246-280

ΠΩΛΗΣΗ

Η παλαιά Στέγη του Συνδέσμου μας, Καποδιστρίου 42, Βος Όροφος κοντά στην Ομόνοια, συνολικού εμβαδού 105 τ.μ με δυνατότητες χωρισμού σε 2 ή και 3 ανεξάρτητους χώρους με χωριστές εισόδους.
Κατάλληλο και για επαγγελματική στέγη.
Πληροφορίες στο τηλ. 6934 302841

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ευχαρίστως το Περιοδικό του Συνδέσμου φιλοξενεί συνεργασίες μελών και φίλων, κυρίως που αφορούν τη Σύρο και το Σύνδεσμο Συριανών, που θα αποστέλλονται από εσάς.

Παρακαλούμε, εάν είναι δυνατόν, τα κείμενα σας να στέλνονται σε Ηλεκτρονική μορφή και να συνοδεύονται από φωτογραφικό υλικό, εφόσον υπάρχει, στη Διεύθυνση του Συνδέσμου nisosyros@gmail.com

Το Περιοδικό σε PDF **Εκτυπώσιμη Έκδοση**

Μπορείτε να δείτε το Περιοδικό σε μορφή PDF, να το διαβάσετε και να το εκτυπώσετε κάνοντας Κλικ....

Για την εκτύπωση του Περιοδικού το κόστος είναι πολύ μικρό.

Δώστε το σε γνωστούς και φίλους σας που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Για όσους από τα Μέλη ή και Φίλους μας δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο και δεν έχουν τη δυνατότητα να διαβάζουν το Περιοδικό μας, φροντίσαμε και επιτύχαμε μια πολύ λογική τιμή ώστε να μπορούν να το παραγγέλλουν και να το παίρνουν, εφόσον επιθυμούν, στη διεύθυνση τους ταχυδρομικώς.

Η συνολική τιμή κάθε τεύχους θα είναι 5,00 Ευρώ συμπεριλαμβανομένων και των ταχυδρομικών εξόδων, με την προϋπόθεση ότι θα παραγγείλλουν και τα τέσσερα τεύχη για το έτος 2013, με την ακόλουθη διαδικασία:-

Θα καταθέσουν στον Λογαριασμό του Συνδέσμου στην Εμπορική Τράπεζα με αριθμό **84 38 83 78** προκαταβολικά, το συνολικό πόσο των 20,00 Ευρώ (για τα τέσσερα τεύχη) αναφέροντας το Όνομα των και ότι η κατάθεση πρόκειται για το Περιοδικό.

Σημειώστε ότι με αυτή τη διαδικασία επιτύχαμε την τιμή που αναφέρουμε.

Θεωρούμε ότι αυτός ο τρόπος είναι ο πλέον καλύτερος για την εξυπηρέτηση των Μελών και Φίλων μας και κυρίως αυτών που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο μεν, αλλά και θεωρούν προτιμότερο να το διαβάζουν στην έντυπη μορφή.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

ΓΑΜΟΙ

- Η Βίβια Σαρζετάκη, κόρη του Κυριάκου και της Μαρίας και ο Παναγιώτης Λαφούρης τέλεσαν τους γάμους τους στις 8/6/13 στον Άγιο Αθανάσιο Χαλανδρίου. Είναι και ανεψιά του μέλους μας Θεόδωρου Νικ. Σαρζετάκη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Ευτυχία Προβελεγγίου, κόρη του Γεν. Γραμματέα του Συνδέσμου μας και ο Bart Buleny απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, τον Έκτορα – Στέφανο, που γεννήθηκε στις 22/05/13 στο Λουξεμβούργο
- Το ζεύγος Ευαγγελίας Γιακουμέλου και Γεώργιου Ραζή στις 16 Απριλίου απέκτησε αγοράκι, που είναι εγγονάκι της κ. Κουντούρη Μαρίας.
- Η Μαριάννα Γιαμαλάκη και ο Αθανάσιος Κλαουδάτος στις 24 Ιανουαρίου απέκτησαν αγοράκι, είναι εγγόνι της Ελένης και του Κώστα Γιαμαλάκη.
- Στις 1/1/13 η Αμαλία και ο Βασίλης Βενιέρης γιός του Γιώργου και της Κατερίνας Βενιέρη απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους που είναι αγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Στις 8/6/13 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Εκάλης η Σαβίνα και ο Γιάννος Βενιέρης, γιός του Τάσου και της Τόνιας Βενιέρη βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους και του έδωσαν το όνομα Μελίνα.
- Το ζεύγος Βούλας και Γιάννη Ψυχίτσα στις 5 Μαΐου βάπτισαν στον Άγιο Νικόλαο Σύρου το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Αναστάσιος. Είναι εγγονάκι της Σμαράγδας Μπαϊραχτάρη και του ζεύγους Θεόδωρου Ψυχίτσα.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Η εγγονή του Στυλιανού και της Αντωνίας Παπουτσά, Χριστίνα Παπαδοπούλου, κόρη της Ελένης Παπουτσά και Παντελή Παπαδόπουλου, έλαβε δίπλωμα αρχιτεκτονικής, **αριστεύσασα** της Πολυτεχνικής Σχολής Βόλου (Πανεπιστημίου Θεσσαλίας)

ΠΕΝΘΗ

- Απεβίωσε η Εβρένογλου Ευαγγελία του Χαραλάμπους, τέως υπάλληλος Στρατολογίας Σύρου και ετάφη στη Σύρο.

- Στις 9/3 εψάλη στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων και μετά ετάφη εις το Κοιμητήριο Χαλανδρίου η Μαρία Πανταλέοντος του Εμμανουή, μητέρα της συμπατριώτισσας μας Φιλίππας Δημάδη-Πανταλέονος.
- Απεβίωσε η Άννα Νικολάου-Βραχωρίτου, μέλος μας και ετάφη στις 4/4/13 στο Κοιμητήριο Αμαρουσίου.
- Απεβίωσε η Δαροπούλου Ζωή το γένος Μαρκουϊζου, μέλος μας και ετάφη στις 16/4/13 στο πρώτο Νεκροταφείο Αθηνών.
- Απεβίωσε ο Σιμιγδαλάς Νικήτας του Ιωάννου, στις 20/4 και ετάφη στο Νεκροταφείο Σχιστού.
- Απεβίωσε στις 16 Μαΐου και ετάφη 17 Μαΐου στο Νεκροταφείο Αμαρουσίου ο Χούμης Νικόλαος του Θεοδώρου.
- Απεβίωσε ο Καράβας Γεώργιος (σύζυγος μέλους μας) Καράβα Σοφίας, και ετάφη στον Άγιο Γεώργιο Σύρου στις 26/5.
- Απεβίωσε ο Μυλωνάς Γεώργιος του Στυλιανού, ετών 58 στις 21 Μαρτίου στη Σύρο. Είναι ανεψιός του Δημητρίου Κατελάνου.
- Απεβίωσε ο Τορνάρης Ευάγγελος του Δημητρίου ετάφη στις 20 Μαΐου στο Πρώτο Νεκροταφείο Αθηνών.
- Απεβίωσε ο Παναγιώτης Τσουκάτος του Κωνσταντίνου, αδελφός κ. Νίτσας Αλεξοπούλου και Μαρίνου Τσουκάτου, και ετάφη στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών στις 23/5/2013
- Απεβίωσε ο Κυριάκος Φλυτζάνης, παλαιό μέλος μας και πατέρας του μέλους μας και βοηθού Ταμία κ. Χριστίνας Φλυτζάνη, και ετάφη στο στο κοιμητήριο Μελισσίων την 25/05/2013.
- Στις 25/5 απεβίωσε και ετάφη στο Καθολικό Νεκροταφείο Βάρης η Μαρία Βάνη χήρα Ιωάννου, μητέρα του μέλους μας Βάνη Παναγιώτη.
- Απεβίωσε ο Ιατρός Δημήτριος Μπέρτος και κηδεύτηκε στην Σύρα την Πέμπτη 13/06/2013.
- Απεβίωσε σε ηλικία 100 ετών η Ρηνούλα Ψαρρά χήρα του Καθηγητού Χημείας Ψαρά.

Οι Γελοιογραφίες είναι από τον διακεκριμένο Συμπατριώτη και Συνεργάτη μας Σκιτσογράφο και Ποιητή **Τάκη Κυριτσόπουλο**, ο οποίος έχει διακριθεί σε πολλές Πανελλαδικές και Ευρωπαϊκές εκθέσεις Σκίτσου και Γελοιογραφίας..

